

Zsebti

HIRADÓ

VIII. ÉVFOLYAM, 25. SZÁM

ARA: 1,50 Ft

1964. JÚNIUS 19.

A dán kormányfő Hruscsov látogatásáról

A külföldi lapok közötték Otto Krag dán miniszterelnök nyilatkozatát Hruscsov dániai látogatásával kapcsolatban. A miniszterelnök kijelentette: Dánia és a Szovjetunió között jó viszony áll fenn. Hozzáfűzte: a két ország kereskedelmi kapcsolatainak bővítése rendkívül alkalmas eszköz a barátság további fejlesztésére. Krag utalt arra, hogy a kölcsönös látogatások előmozdítják a jószomszédi kapcsolatokat további fejlődését és erősödését, s külön hangsúlyozta Hruscsov küszöbönjáró dániai látogatásának jelentőségét.

Erhard elindult amerikai útjára

Erhard kancellár kedden Schröder külügyminiszter és több államtitkár kíséretében repülőgépen Amerikába indult. A kancellár először Kanadába látogat, majd New Yorkban találkozik U Thant ENSZ-főtitkárrel, előadást tart a bostoni Harvard-egyetemen, végül pedig Washingtonban tanácskozni fog Johnson elnökkel.

A nyugatnémet sajtó már napok óta részletesen foglalkozik Erhard amerikai útjával. A lapok általában azt hangoztatják, hogy a Fehér Házban ez alkalommal folytatandó megbeszélések nagyon kényesek és nehezeknek ígérkeznek, mert a világpolitikai helyzet alakulása következtében az amerikai és a nyugatnémet politika „összehangolása” már egyáltalán nem olyan problémamentes, mint a múltban.

JOHNSON:

1965-öt a nemzetközi együttműködés évének tekintjük

Johnson amerikai elnök beszédét mondott a Holy Cross nevű egyetemen. Kijelentette, hogy az Egyesült Államok az 1965-ös esztendő a nemzetközi együttműködés évének tekint. Remélem — mondotta —, hogy ez az esztendő fordulóponthoz jelent majd abban a harcban, amely a hidegháború ellen, a nemzetközi feszültség csökkentéséért folyik.

Hangoztatta, az Egyesült Államok az utóbbi hónapokban jelentős sikereket ért el az atomenergia békés felhasználásában és megígérte, hogy országa ezeket az eredményeket „az egész világ rendelkezésére bocsátja”.

A világkereskedelmi értekezlet a záróokmányon dolgozik

Rohamosan közeledik az ENSZ kereskedelmi és fejlesztési értekezlete befejezésének az időpontja, de a konferencia teljes ülése még nem kezdhetett el a záróokmány vitáját. A kulisszák mögött ugyanis javában folynak az egyeztető tárgyalások a 75 fejlődő ország és a fejlett tőkésországok képviselői között. A szocialista országok és a fejlődő országok között ilyen tárgyalások tartására nincs szükség, mert már a bizottsági tanácskozások során úgyszólván minden lényeges kérdésben teljes nézetazonosság alakult ki közöttük.

A nyugatiakkal azonban ezeket a kulisszák mögötti tárgyalásokat a fejlődő országok szükségesnek tartják, mert egyhangú szavazást szeretnének elérni. A konferencia határozatai ugyanis ajánlások, amelyeknek végrehajtása nem kötelező. A nyugatiak pedig azzal érvelnek, hogy az ő hozzájárulásuk nélkül hatáson in-
terjedéseket nem lehet tenni,

Barátsági, kölcsönös segélynyújtási és együttműködési egyezményt írt alá a Szovjetunió és az NDK

Hruscsov és Ulbricht beszéde a moszkvai barátsági nagygyűlésen

A Kremlben aláírták a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság barátsági, kölcsönös segélynyújtási és együttműködési szerződést, továbbá a közös közleményt Walter Ulbrichtnak, az NDK Államtanácsa elnökének a Szovjetunióban tett látogatásáról.

Mind a két dokumentumot Hruscsov szovjet kormányfő és Walter Ulbricht, az NDK Államtanácsának elnöke írta alá.

A Kreml kongresszusi palotájában szovjet-német barátsági nagygyűlést tartottak.

A gyűlésen — amelyet Nyikolaj Jegoricsev, a moszkvai pártbizottság első titkára nyitott meg — Alekszej Malinik, a moszkvai villamosipari gyár lakatos, Borisz Petrovskij akadémikus és Marina Jefimova egyetemi hallgató szólt fel; meleg szavakkal méltatták a szovjet-német barátságot.

A barátsági nagygyűlésen ezután beszédet mondott N. Sz. Hruscsov és Walter Ulbricht.

HRUSCISOV:

Az NDK-nak mind fontosabb a szerepe az európai béke megszilárdításában

Hruscsov beszédében hangsúlyozta, hogy a Német Demokratikus Köztársaságnak mind fontosabb a szerepe az európai béke megszilárdításában és biztosításában. „Ma már joggal mondhatjuk, hogy

a Német Demokratikus Köztársaság nélkül nem lehet megoldani sem a német békeszerződést, sem pedig az európai biztonsággal és békével kapcsolatos több más problémát.”

Nyikita Hruscsov és Walter Ulbricht kézfogása a szerződés aláírása után

A tények azt bizonyítják — mutatott rá Hruscsov —, hogy a nyugatnémet uralkodó körök politikája ma Európában — a legagresszívabb és legkalandorabb politika.

Bonnan időről időre kijelentik — folytatta a szovjet miniszterelnök —, hogy az uralkodó körök elvileg nem helytelenítik a Szovjetunióhoz fűződő kapcsolatok normalizálását, feltéve, ha a Szovjetunió bizonyos feltételeket teljesít, például türelmet tanúsít olyan nyugatnémet szándékok iránt, mint a Német Demokratikus Köztársaság bekebele-

(Folytatás az 5. oldalon.)

Az új indiai kormány tagjai letették az esküt

Hruscsov távirata Sasztrihoz

N. Sz. Hruscsov szovjet miniszterelnök táviratot intézett Sasztrihoz abból az alkalomból, hogy az újonnan megválasztott indiai miniszterelnök elfoglalta hivatalát. A szovjet kormányfő sikereket kívánt Sasztrinak az indiai nép s a világbéke érdekében folytatott tevékenységéhez.

Hruscsov kifejezte azt a meggyőződését, hogy a Szovjetunió és India közötti baráti kölcsönös bizalomra épülő kapcsolatok továbbra is sikeresen fejlődnek.

Megállapítva, hogy Sasztri az elhunyt Nehru legközelebbi harcosársai közé tartozik, Hruscsov ezt írja: „Hatalmas és megdöbbentő feladat közreműködni a béke és a haladás ama eszméinek megvalósításában, amelyek szolgálatának Dzsavaharlal Nehru, a kiváló államférfi egész életét szentelte.” Sasztri benyújtotta az új kormánylistát Radhakrisnan elnöknek. Sasztri csak kevés módosítást hajtott végre Nehru kormányán. Helyén marad a kabinet összes eddigi minisztere és államtitkára, de a kormány három új taggal bővült: Indira Gandhi asszony

a tájékoztatás- és rádióügyi, Patil a vasúti és Reddy az acélipari és bányászati tárcát kapta. Patil korábban földművelésügyi miniszter volt, Reddy pedig Andhra Pradesh állam miniszterelnöke. Mindketten múlt év augusztusában váltak meg tisztségüktől, amikor több más vezető politikussal együtt pártüggyel bízták meg őket. A Nehru-kormányból hasonló módon augusztusban kivált Deszaj — akinek nevét Sasztri ellenjelöltjeként emlegették, és találgatták az új kormányban való részvételét is — végül még sem vállalt miniszteri tárcát, állítólag azért, mert nem volt megelégedve a felajánlott tisztséggel.

A miniszterek legnagyobb része megtartotta azt a tárcát, amelyet addig látott, így például Nanda marad belügyminiszter, Krisnamacsari pénzügyminiszter, Csavan hadügyminiszter. Egyes találgatások szerint arra számítottak, hogy Gandhi külügyminiszter lesz, de mivel Sasztri Nehruhoz hasonlóan magának tartotta fenn a külügyek intézését, Gandhi asszony tájékoztatás- és rádióügyi miniszter lett.

McNAMARA:

Kétségtelenül romlik a dél-vietnami helyzet

McNamara, az Egyesült Államok hadügyminisztere a külföldi segélyekkel foglalkozó képviselőházi albizottság zárt ülésén kijelentette, hogy az utóbbi időben „kétségtelenül romlik a dél-vietnami helyzet”.

McNamara megjegyezte, hogy múlt év novembere óta, amikor megdöntötték a Ngo Dinh Diem-kormányt, „a kormány pozícióinak érzékelhető gyengülése tapasztalható”. Szavai szerint a dél-vietnami kormány politikai ellenőrzése néhány területen „gyakorlatilag a semmivel lett egyenlő”.

Ugyanakkor a hadügyminiszter elutasította azoknak a józan gondolkodású amerikai személyiségeknek az elgondolásait, akik úgy vélik, hogy az Egyesült Államoknak ki kell vonulnia Dél-Vietnamból. McNamara állást foglalt Dél-Vietnam semlegessége ellen is, mivel szerinte ez azonos lenne a kivonulással.

Magyar siker a poznani vásáron

Az idei magyar kiállítás a Poznani Nemzetközi Vásáron a legjelentősebb a magyar ipar termékeinek külföldi bemutatói közül. Magyarország a Poznani Nemzetközi Vásár 30 kollektív kiállítója között a terület nagyságát illetően a nyolcadik helyet foglalja el. A kétezre négyzetméternyi alapterületű kiállítási csarnokban szemléltetően érvényesülnek a magyar szerszámgépek, a hirdástechnikai és elektrotechnikai berendezések, s a magyar gép- és műszeripar más termékei. A kiállítás első két

napján a magyar pavilont több ezren látogatták meg. A szakemberek érdeklődése elsősorban a magyar gépipar termékei felé irányul. Természetesen nagy sikere van a közönség körében a magyar könnyűipar, s a televíziógyártás termékeinek, az IBUSZ pavilonjában pedig igen sokan érdeklődnek a magyar turisztikai lehetőségek iránt.

Megállapítható tehát, hogy a Poznani Nemzetközi Vásáron huszonötödik alkalommal magyar kiállítás már az első napokban sikert aratott.

Újra ülésezik Genfben a leszerelési értekezlet

Hathetes szünet után ismét összéült Genfben a tizennyolchatalmi leszerelési bizottság.

Az ülés megnyitása után több küldött méltatta az elhunyt indiai miniszterelnök, Nehru egyéniségét. Zorin külügyminiszter-helyettes a szovjet küldöttség vezetője ezután sajnálattal állapította meg, hogy a leszerelési bizottság eddig érdemben még nem ért el eredményeket, hiszen folytatódik a fegyverkezési verseny, és nem szűnt meg az atomháború veszélye sem. Ezért a bizottságnak nem szabad több időt vesztegetnie — jelentette ki a szónok, majd méltatta a Moszkvában megkötött atomcsendeszerződést, a katonai célokat szolgáló hasadóanyagok gyártásának korlátozását és az arról kötött megállapodást, hogy a nagyhatalmak nem juttatnak nukleáris fegyverekkel felszerelt objektumokat a világűrbe.

Zorin bejelentette: küldöttsége kész részt venni mind azokban a tanácskozásokban, amelyeknek az a céljuk, hogy konkrét intézkedésekkel biztosítsák a nukleáris robbanó töltetek szállítására alkalmas eszközök felszámolását.

Ennek feltétele azonban az, hogy — az indiai küldöttség javaslatához híven — a szóban forgó szállítóeszközök felszámolásával összefüggő problémák megoldásának

alapjaként a bizottság fogadjon el az „atomernyőre” vonatkozó javaslatot.

A szovjet delegátus felhívta a figyelmet arra, hogy a nemzetközi feszültség további enyhülése és a fegyverkezési hajszák csökkentése szempontjából elengedhetetlen egy olyan egyezmény megkötése, amely meggátolja a nukleáris fegyverek elterjesztését.

A tizennyolchatalmi leszerelési bizottságnak ki lehetne dolgozni és el lehetne fogadni a nukleáris fegyverek elterjedésének megállításáról szóló szerződést — mutatott rá Zorin.

Foster amerikai küldött felszólalásában azokra a javaslatokra utalt, amelyeket Johnson elnök az év elején bizonyos részintézkedésekkel összefüggésben terjesztett elő. Itt megemlítette a katonai célokat szolgáló hasadóanyaggyártás beszüntetését, és a stratégiai atomfegyverek „betagyasztását”. A továbbiakban azt hangoztatta, hogy Johnson elnöktől kapott utasításához híven „mindent megtesz a mielőbbi megegyezésért”.

Thomas angol küldött beszédében nagyjából ugyanazt fejtette, mint Foster.

Az ülés összehívása előtt Foster és Zorin megbeszélést folytatott egymással. A tanácskozás tartalmáról nem adtak ki közleményt.

Wilson cikke

moszkvai látogatásáról

Harold Wilson, az Angol Munkáspárt vezetője a Sunday Express című hetilapban összegezte moszkvai látogatásának eredményeit.

A munkáspárti vezető rámutat, hogy a következő kérdésekben haladtak előre az egyetértés irányában: atommentes övezet létrehozása a Közép-Keleten; átfogó egyezmény a használt vagy elavult fegyverzetek „vizonteladásának” betöltéséről; a tizennégyhatalmi értekezlet összehívása a laoszi helyzet rendezésére az ország semlegességének garantálása alapján; a közép-európai atomfegyvermentes övezet megteremtése és a további nukleáris fegyverkezés megállítása; megállapodás arra, hogy a nukleáris hatalmak ne adjanak atomfegyvereket nem nukleáris hatalmaknak atom- vagy rakétafegyverek megalkotására.

Wilson hangsúlyozza, hogy a szovjet-angol kereskedelemben nyílnak a legbiztosabb kilátások a két ország kapcsolatainak javítására.

Szovjet-amerikai

kozmosz együttműködésről

tárgyalnak Genfben

Az űrkutatás tudományos és technikai bizottságának genfi ülésszakán részt vett szovjet és amerikai küldöttség kétoldalú tárgyalásai alapján megállapodás született, amelynek értelmében a moszkvai és washingtoni meteorológiai központ között közvetlen telefonösszeköttetés létesül.

Blagonravov akadémikus, a szovjet küldöttség vezetője, a TASZSZ tudósítójának elmondta, hogy a közvetlen telefonkapcsolat biztosítja majd a meteorológiai szolgálatok különböző értesüléseinek egész napon át folyó szakadatlan cseréjét.

Mint a szovjet tudós közölte, a tárgyalások során tisztázták azt a kérdést, is, hogyan működhet együtt a két ország a Föld mágneses sarkairól szputnyikovok segítségével történő adatgyűjtésben. A szovjet küldöttség indítványt tett arra is, hogy kezdjék meg a közös munkát az űrelattan és a kozmikus orvostan terén. Ez a két fiatal tudományág gyakorlatilag igen fontos az űrhajósok életének, egészségének és biztonságának megővése szempontjából.

Szorgalmas munkával

— Elkészült az új mosoda. Adattuk az új fürdőhelyiséget, beépített fürdőkádakkal, hideg-melegvízi zuhanyzókkal. Hátra van még az új kazánház és a korszerű konyha befejezése — röviden így tájékoztattak Pécsért a megyei börtönben csaknem egy éve tartó átalakítási munkálatokról.

Az építkezések teljes befejezésének határideje szeptember. Egyelőre még nagy a felfordulás, a látogató csak körvonalaival tudja érzékelni a munkálatoknak. A szakácsok jövőre birodalmában állványerdő. Kőművesek verik a vakolatot. Másról a villanyszerelők a kábeleket, elektromos huzalokat fektetnek.

A konyha gépesítve lesz. Elektromos tűzhely és különböző gyors gépek könnyítik meg az ételkészítők munkáját.

A fürdő már készen áll és üzemel. Büszkén mutatják a színes csempékkel kirakott nagyméretű helyiséget. Valóban nagyon szép. A fürdőből nyílik az öltöző, benne padok, fogasok. Mindenütt gőzfűtés és külön szellőző berendezés biztosítja a fürdéshez megfelelő hőfokot.

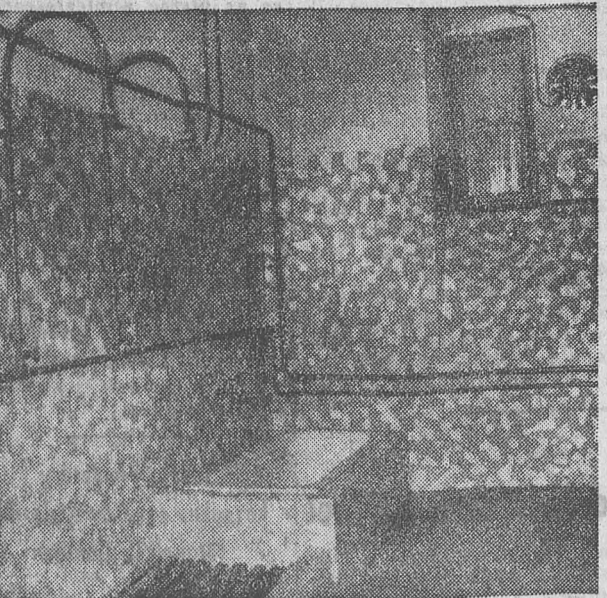
Az új nagy teljesítményű kazánházat viszont most szerelik. Cselinátz János lakatos és Befán Antal elektrotechnikus a speciális villanyszerelési munkálatokat végzik.

Az átalakítási munkálatokban részvevő elítéltek általában szorgalmas, jó munkával igyekeznek kitűnni. Megérdemlik a dicséretet.

(Z—a.)

A korszerű villanytűzhely

Elkészült a zuhanyzó is

Munkában a szerelők

HAZAFELÉ...

„Mit adtak nekem az elmúlt évek, és mit hoznak az újak? Mit hoz a jövő?” Ezek a gondolatok foglalkoztatták a robbogó vonat peronján álló, börtönből szabadult fiatalembert, aki a zsúfoltságban is, a gondjaival magányosan bámult kifelé az ablakon.

„Az elmúlt éveket az otthoniakkal el kell feledtetni, de nekem nem szabad elfeledni. Emlékeznem kell rá, tanulságul. Nagy szegény volt az, nagy tanulságot adott.

Nálamnál bűnösebb emberek is voltak elzárva ott. Azokban is megvillant olykor az emberiség szikrája. Valamennyinek volt vágya, volt öröme, fájdalom. Időnként talán törekvése is a szebbre, a jobbra... De ezek a törekvések olyan szárnyaszegett madarak voltak, mint ők maguk. A felemelkedést olyan magasra tervezték, hogy ez felémészte az energiájukat. A megvalósításra már nem futotta az erőből...

A börtön nagy iskola. A börtönben tanulja meg az ember, hogy a vágyak teljesülésének egyetlen helyes útja a becsületes, dolgozó élet. Bent szigorú szabályok köteleznek erre. Milyen jó a büntetés után,

ha tiszta a szándék,

új lappal nekivágni az életnek szilárd elhatározással. És hányan térnek mégis homályos lappal, sötét bűn miatt vissza egy időre...

Hogy ezt se bírja az ember a börtön előtt megfogalmazni így. Talán mert idekint nem ér rá erről gondolkodni?

Mi is volt idekint... Könynyű, léha élet. Jobbra és szebbre vágyva, s bűnös türelmetlenséggel sürgetjük az időt. S mi lesz a vége?... Elzártaság évekig.

Mi is lenne, ha mindenki azt csinálta volna, amit én, még azzal a képtelen számdékkal is, hogy csak kölcsön veszem el, amit elveszek, és idővel visszarakom szépen, észrevétlenül... Nagy lecké volt ez a börtön. Éltre szóló, komoly tanulság!

És milyen lesz majd a jövő?... Nem lesz könnyű a lépést kezdeni!

Sok nagy mellényű emberrel találkozni a börtönben, akik gögösen hirdetik: szabadulásuk után másnap, akár három állás között is válogathatnak... Csak az a különös, hogy az ilyen nagyhangon bizakodó emberek is, a szabadulást megelőző napon mégis nagyon

csendesek. Mintha kimondottan félénnek a szabad élet-től...

Mindenkinek nehéz az újra-kezdés. De mégis kezdeni kell!...

Zöldellő vetések, szántóföldek között kigyózik a vasút. A földeken szorgos munka folyik. Távol traktorok nyomában porzik a föld, emitt tarkaruhás asszonyok, leányok kapálnak csoportosan. Akár egy család...

„Közöttük bizonyosan senki se magányos... Akinek családja van, annak

tartalmasabb az élete...

Vajon sikerül-e betartani azt a sok jó elhatározását, ami ilyenkor támad?... S ha nem?...

A képzetben felrélik a múlt. Az álmatlan éjszakák a kemény szalmazsákon. A holdfény a falra tükrözi az ablak vasrácsát. A rács, egy világot zár el. Nyitva az ablak, s mégis az az érzés, mintha a rácsot át levegő se jutna a zárkába. Nyomasztó, nehéz ott a gondolat, és a szívet addig szorítja valami kegyetlen, láthatatlan kéz, míg el nem fássul. Vagy érzéketlen lesz, vagy beteg... Utána már csak az ember agya ég, s a gondolatok a kétségbeesés határain kószálnak...

Mert ez van a börtönzárkában csendes éjjel, amikor mindenki alszik... Mindenki? Vagy talán senki se. Ki tudná, hányan szenvednek álmatlanul, az alvást tetteve...

És ébren milyen sok az embertelenség, az egymás bántása, sértegetése, szóval és tettal is...

Ha már más nem, ezek

az emlékek álljanak őrt

az imogni-készülő akaraton, s figyelmeztessenek mindig: Vigyázz! Ott nem jó.

Az idő halad, a vonat robbog... Melyik a sebesebb?... De jó lenne már otthon lenni... S jó lenne megtartani ezt a kellemes robbogást a boldogság felé!... Nagyon szép és jó lesz otthon...

Minden hazatérő boldog. De vajon tudja-e minden hazatérő, hogy e boldogság kitereléséért, felvirágoztatásáért az ő gondjaira vár?

Aki nem akar csalódni, arról se szabad megfeledkeznie.

— g. sz. —

NÉZŐPONT

Fegyelmi helyett...

Néha meglepő dolgokat tár elénk az élet. Találkozunk emberekkel, akik máskor gyalázatos tetteit látva még se tiltakoztak. A lelkiismeretük se tiltakozott, amikor maguk vétettek bűnökét. Az ilyenek, amikor már azt gondolnánk róluk, hogy teljesen elfáztak, egyszer csak kijelentik:

— Tiltakozom!

Általában most se a bűn ellen tiltakozik az ilyen. Hanem például: mert a hiúsága nem nyerhet kielégülést, vagy a féltelen önzése még a börtön kollektívájában se érvényesülhet, vagy mert kényszerű helyzete elkerülhetetlenné teszi, hogy őszintén szembenézzen önmagával.

No, ezt már nem lehet soha nélkül kibírni!

*

Az elítéltek általános iskolai vizsgájára, az egyik börtönbe fotóriporter érkezett. A vizsgáztatás szép eredményekkel folyt. A vizsgáztatók a feleletekre figyelték, hogy helyesen osztályozhassanak. A vizsgázók a feltett kérdéseken gondolkodtak, hogy a felszólításkor jól felelhessenek. A fotóriporternek is megvolt a maga dolga.

A vizsgán az elítelt tanulók jól szerepeltek. Ezáltal is sok könnyelmű embernek mutattak példát: hogyan kell a büntetés idején adott lehetőségeket úgy kihasználni, hogy annak majd egész életükben hasznát vegyék.

Fegyelmezett ember a vizsgán se figyelt másra, csak a maga dolgára. A sok fegyelmezett között akadt egy fegyelmezetlen is, aki csak a fotóst leste, fészkelődött, különböző arcot vágott, így akarván feltűnést kelteni. Figyelmeztették: — Maradjon nyugton, ne fészkelődjék.

A csendes figyelmeztetés végig értette hiú emberünket. Így bukott ki a száján halkán, sunyi, a szó:

— Tiltakozom.

És ez a fegyelmit kockáztató megnyilatkozás, amely nagy önuralomhiányra, fegyelmeztetlenségre vallott, írta e sorokat. Mert...

Emberünk annak idején nem tiltakozott az ellen, ami

ellen a társadalom minden jóérzésű tagja tiltakozott: a bűn, a rombolás ellen, a kártevés ellen. Nem tiltakozott a lelkiismerete se, amikor a bűnselekményt elkövette. Most tiltakozik, mert rajtakapták — őt, az önmagát feddhetetlennek képzelőt! — s figyelmeztették.

Miért hát a tiltakozás?

A fénykép, pillanatot örökíti meg. A pillanat megmásíthatatlan valóságát. Talán csak nem az gyötörte emberünket, hogy a film majd megörzi életének ezt a vizsgás pillanatot?... Ez is lehetséges. Vannak emberek, akik nem elég erősek, nem eléggé bátrak nyíltan adni önmagukat, holott ez lenne, ez lehetne javulásuk egyik biztosítéka.

Aki rendes ember akar lenni, s van ereje a jóra, nem akar önmagából többet mutatni, mint ami. Vajon mit veszthet aki beismeri: „bizony mélyen voltam, bűnömért bűnhődtem. Most a cselekedeteim, a szorgalmam, a munkám majd beszél helyettem”. Aki állhatatos tud maradni a jobban, bármilyen mélyről kelt fel, a társadalom megbecsülésével fogadja.

A dolognak ez az egyik oldala. A másik meg az, hogy:

A véleménynyilvánításhoz helyzet, és ami még fontosabb erkölcsi alap szükséges. Adott helyzetben az volt a vizsgázó elítelt dolga, hogy a vizsgakérdésekre összpontosítson. A társai mind ezt tették. Helytelen viselkedését talán kevesen vették észre, mert a vizsga folyt, és minden igyekvő ember saját dolgára figyelt.

Kevés hiba volt, hogy ez a különben jól vizsgázó ember a jó vizsgaeredménye mellé nem kapott egy fegyelmi lapot. Mert ha viselkedése a társai felkészülését nem is zavarta, sértegette a letartóztatottakra kötelező magatartási szabályt. Márpedig erről, és ennek következményeiről egy hosszú időt börtönben töltött embernek — aki mellesleg a nyolcadik általánosból vizsgázik és nem is rossz eredménnyel — ille nék tudni.

(kr)

Ketten — egyedül

NAGYI MÁR ESTE BECSOMAGOLTA a másnapi elemőzsiát. Citromot is tett a táskába, hátha nagyon meleg lesz holnap.

Lacit és Évát korán ágyba dugta. Hadd aludják ki magukat, hiszen reggel már ötkor ébredniük kell. A fiú aludt el nehezebben. A másnap reggeli utazás őt jobban nyugtalanította. És behallatszott a cimborák csatakiáltása is a közeli grundról. Még fociztak...

Nagyit még talpon tartotta a rengeteg munka: főleg a vasalás. A két gyereket tisztán, frissen vasalt ruhában akarta autóbusszra tenni, nehogy azt mondja valaki: de meglátszitek ezeken a gyerekeken, hogy se apjuk, se anyjuk... Édesanyjuk azért nincs, mert miközben az apa a börtönbüntetést töltötte, másik férfit talált magának, akinek viszont csak gyerekek nélkül kellett. Ez bántotta legjobban nagyit.

— Milyenek is az emberek, hát szabad lett volna elhagyni ezt a két szerencsétlent azért a... — korholta a volt menyét vasalás közben. Am a következő percben neki adott igazat: nem lett volna abból ilyen asszony, ha nem szenved annyit a férje mellett. Fiatal, élni szeretne még. Az viszont, hogy a gyerekeket eldobta, nagyon csúnya dolog, megbocsáthatatlan. Nem az bánt, hogy minden gond az én nyakamba szakadt, mert szeretem ezt a két elevenséget, az életmet adnám értük, inkább a fiam viselkedése, sorsa aggaszt.

Az sem igaz, hogy a menyem nem szereti a gyerekeit. Milyen szép ruhát hozott tegnap is Evinek, és majd mindennap hazaszaladt, ha többre nem, legalább félórára. De nehéz eligazodni ezen a furcsa öszszevisszaságon...

H AJNALBAN LACI VOLT A FRISSEBB. Éva kétszer is visszahuppant a párnára, annyira álmos volt.

— Nagy, tessék megbálni Éva haját — duzzogott Laci. — Ne tessék elengedni velem, maradjon itthon, ha annyire lusta. Ugyis megmondom apunak.

— Na, csak ne árulkodj. Éva még kislány.

Lacinak jól esett, hogy a Nagyit őt tekinti komolyabbnak, majdhogynem felnőttnek érezte magát. Vele beszélte meg Nagyit azt is, hogyan viselkedjenek az úton, mennyire vigyázzanak a pénzre és mit mondjanak édesapának. A tizenhárom éves férfiú illő komolysággal hallgatott.

Nagyit szűkre fogta a mondókáját, nehogy a végén elsirozza magát. Egyszer-egyszer így is elakadt a hangja. Köhögéssel igyekezett elterelni a gyerekek figyelmét. Legszívesebben velük menne, de vállalhatja-e ilyen egészségi állapotban a hosszú, fárasztó utat? A szíve és a dereka miatt így is gyakran nyomja az ágyat, máskor meg a lábait mondják fel a szolgálatot. A hetvenötödik évét tapossa. Csuda, hogy még bírja magát. Nehéz gyerekkora volt: hat éves korában libapásztor Wilcsek tésasszony

majorjában, utána pesztra a tanító úrknál, majd a parókia szolgálólánya. Ahol tíz gyerek volt, ott bizony korán kenyérkereső sorba kellett lépni.

AZ AUTÓBUSZÁLLOMASIG azért kibadukolt a két unokával, hogy megkérhesse a kalauzt, vigyázzon már ezekre a gyerekekre és tegye le őket, ha oda érnek... Még egyszer magához szorította Laci szalmazsöke buksiját, Éva gesztenyebarna fejcsékéjét és inkább csak suttogta: „Nagyon vigyázzatok magatokra, én is csókolom édesapát...” A busz elment, Nagyit még az Engels téren maradt. Leült az egyik félreesső padra, és mitsem törődve a bámészkodókkal, szabad folyást engedett az eddig oly nehezen visszatartott könnyeknek. Ennyire egyedül még nem érezte magát.

Lacikát menetiránnyal szemben, ablak mellé ültette a kalauznó, hadd nézelődjének útközben. Nekik adott utoljára jegyet, Laci pedig kétszer is nyújtotta a pénzt. A kalauznó szándékosan adott később jegyet Lacikának, beszélgetni akart velük. Mintha a saját gyerekeit látná a kis utasokban.

— Laci, éhes vagyok — szölt Éva, amikor már Vácot is elhagytták.

— Én is. Együnk. Tessék, itt a csomagod.

— Segíthetek? — lépett közelebb a két gyerekehez a kalauznó, hogy kihasználhassa a barátkozás lehetőségét:

— Nézzük, mit csomagolt anyuka. Oh, van itt minden. — De nem az anyu, a Nagyit csomagolt. Tetszik tudni... — folytatta volna Éva, Laci azonban jókorát csipett az oldalába, mire a kislány hümmögni kezdett.

— Laci! Megmondalak... — Ha bögsz, visszazavarlak — berzenkedett Laci.

A kalauznó elnevette magát:

— Ez bizony nehéz lenne. Messzire elhagytuk már Pestet. Aztán tudnál ennyire szivtelen lenni a hűgoddal szemben?

— Hát... Ne böggön itt nekem.

— Miért csipett magát? — Azért, hogy ne járjon a szája.

— Ha csak azért, akkor megmondom neked: tudom hová mentek, és azt is, hogy miért.

LACI CSODÁLKOZVA NÉZETT az asszonyra. Az pedig folytatta: ismerem édesapátokat.

Ez még inkább meglepte Lacit. Égszínkéék szemét a kalauznó felejtette, aki tetszés szerint olvashatott a szomorú tekintetből.

— De azt nem tudja a néni — hajította le fejét Laci —, hogy édesanyám elment tőlünk.

Ezt tényleg nem tudta a kalauznó. Ismét saját gyermekei jutottak eszébe, s már nem kalauznok, hanem édesanyjának érezte magát. Az ő Katicája nagyobb Évánál, Péter is Lacinál, így ha anyu és apu nélkül maradnak odahaza, könnyebben boldogulnak, mégis, hogy várják haza édesanyját! Megállóhoz ért a kocsi, a kalauznónek az újabb uta-

Nyolc hónap távlatából

Nem túlságosan kényeztetett el az élet, de különösebb panaszra nem volt okom. Azt sem mondhatom, hogy talán rögs volt ifjúságom. Aránylag egyenes volt az utam az érettségig, és onnan a vezető munkakörök betöltéséig. Nem volt rossz fizetésem, s hogy mégsem volt elég!...

Hát igen. A mai szemmel, gondolkodásmódommal de mennyire másként csinálnám! És ez nem frázis. A mostani önvallomásom nem a szabadulás előtti faliújságnak adott szokványos tartozás leróvása. Nem egyenértékű azzal, hogy „adjanak papírt, és mert az türelmes, mindent elbír, írok akármit, csak engedjenek ki”. Nem.

Ez, túl a harmadik x-en, annak a belátása, hogy egy-két féldecit konyak a Margitszigeten, szórványos hétvégi vikend a Balatonon, néhány csinos szoknya utáni vágy: nem érte meg!

Nem érte meg,

hogy feldúltam egy családi életet, hogy szabadulásom után gondolkodnom kelljen: hova is helyezkedjek el, mint próbáljam behozni azt a behozhatatlannak tűnő hátrányt, ami ezzel a büntetéssel ért. És bizony

idáig eljutnom nem volt könnyű. Hiszen az első büntetésem nem eléggé formálta át jellemem ahhoz, hogy megálljt parancsoljak magamnak.

Akkor még nem volt kötelező zárkaidóm, ahol a munka és mozgás szeretete, szükségessége belátta volna velem, hogy az élet, amit eddig folytattam, léha és felelőtlen. Azt, hogy a társas együttélésnek nem annyira ünneppapjai, mint inkább hétköznapijai vannak, hogy a magam könnyű haszná, a hamis úton szerzett pénz nem értékes. Hiszen nincs mögöttem tisztességes munka, mert nem hagyta azt jóvá a társadalom, mert nem a rend szülte, nem a természet bölcs berendezésének java, jutalma.

Mennyire szükséges, az a naponta több százszor zárkán belül megtett hat-hét lépésnyi séta, az állandó nikotinéség, a soraközökben akkor ostobaságnak tartott „kiigazodás”, a megannyi „sapkát le, köszönés” ahhoz a ráeszméléshez, rádöbbenéshez, melyben, és mikor megszűnik az az időszak, amikor már nem az ügyészt és bírót hibáztatom a kapott büntetésért. Amikor

a bűnt már nem a körülményekben, hanem kizárólag magamban keresem, amikor nyíltan, önámítás nélkül be merem vallani bűnömöt.

Igen. Ha jellemem ilyenre formálódott, annyira megedződött, akkor szabadulásom után — ha nem is priusz nélkül — mindenesetre „tisztalappal” léphetem át a börtön kapuját olyan lelki munka elvégzésének jóleső érzésével, ami ismét egyenértékűvé tehet társadalmunk többi tagjával. Ezt a jó érzést és tapasztalatot szeretném átadni minden elítélt társamnak. Ezzel is mintegy megkímélni sok-sok kintől, gyötrődéstől azokat, akiknek számára úgy látszik minden zárkaidó, minden

Jellemformáló erő

csak pusztá szó marad. Mert ilyen és hasonló gondolkodású elítéltek sajnos, elég sokan vannak.

Hat hónapja vagyok a kötelező zárkaidósok körletének írónoka. Ezen időszak alatt, nagyon sok elítélt megfordult a körleten. Különböző származású, műveltségű, bűncelekményű egyén. Láttam, hallottam, olvastam számtalan sorsról, találkoztam, ha kis számban is, de már formált jellemekkel, igazi, jobb életre vágyakozó, megbánást mutató arcokkal. De a többségben — sajnos — az életnek még most is a könnyebbik felét szerető elítéltekkel, akik minden ideg-szálukkal csak a csikkért, a többletlevésért harcolnak, akiknek a könyvekből is csak a kalandos, a szerelmes műfaj a sajátjuk. A hamissal, a magukat „nagy” embernek tüntető elítéltekkel, ezek között Lipták Vince elítélttel, aki ökölvívó-válogatott kerettagnak adta ki magát, remélve, hogy mint „tokiói várományos” külön kosztot kap majd.

Találkoztam tolvajokkal, olyan egyénnel, mint Tóth Gyula elítélt, aki másodsorban lopásért büntetve, de még itt sem állította, fondorlatos módon immár három esetben is meglopni elítélttársait. Jellemtelensége folytán nem tudta legyőzni szenvedélyét, úgy érezte, hogy egy-két doboz cigarettát az életét jelenti. Az ilyen embert elítélttársai megvetik, kiközösítik maguk közül, de ezen túlmenően a fegyelmi fenyítéseit is megkapja.

Ezek az elég gyakran előforduló súlyos és sajnálatos cselekményeket elkövető elítélteken kívül, még nagyobb

számban találunk olyanokat, akik „ártatlan bányásoknak, büntetlenül bűnhődő” embereknek vallják magukat. Többben vannak olyanok, akik csodálkozva széttárik karjukat, amikor megkérdezik tőlük, hogy milyen bűncelekményt követtek el, fgy tesz Orgován Lajos elítélt is, aki még a nevelő úr előtt is ártatlannak, büntetlennek vallja magát.

Mintha nem tudná bárki, hogy

társadalmi rendszerünk igazságszolgáltatása nem az ártatlanokat, a becsületesen élő és dolgozó állampolgárokat bünteti, hanem azokat, akik vétének szabályai, törvényei ellen,

azokat az embereket, akik könnyen, fáradságos munka nélkül akarják életüket „gondtalanabbá” tenni. Az ilyen és hasonlóan gondolkodó elítéltek bizonyára még nem csináltak magukkal számvetést, nem mérlegelték még eléggé cselekményeik súlyosságát, melyeket társadalmi rendszerünk ellen tettek.

Egyáltalán

nem kétséges,

hogy valamennyien, akik börtönben vagyunk, bűncelekményt követtünk el, s a büntetéssel — ha már mi magunk nem tudunk — a társadalom parancsol megálljt az eddigi életmód folytatásában.

Rá kell döbennünk, hogy itt a börtönben a szigorú szabályok maradéktalan betartása a bűnözéstől való távollétet szolgálják. Mikor értik meg ezt azok az emberek, akik még itt is lopnak, hazudnak, szabálytalanságokat követnek el? Mindegy nekik, hogy mikor szabadulnak?

A napot kétségtelen nem tudja megállítani sem a nevelő úr, sem a börtönparancsnok úr, sem pedig a bíró, úr. De

sok-sok napot elvehet igenis a bűn. Elveheti azokat a munkás napokat, melyekben több lehetne a napsütés és az ünnep.

Mit várhat az, aki nem becsüli az életet, hol időnként különböző nehézségekkel küzdve, de jellemesen, önámítás nélkül, tisztán, igazán emberi módon: szabadon élhet,

Móricz Bertalan elítélt
Vác.

SZÓL A RÁDIÓ

Régóta várták már Sopronkőhidán is az elítéltek, hogy megszólaljon a rádió. Az elmúlt napokban bevezették a körletébe a hangszórókat és az egyik délelőtti felhangzott az oly rég hallott rádióhang. A hosszú idős elítéltek elérzékenyülve hallgatták a műsort. Többnek könnyű szökött a szemébe.

Ez a műsor azonban még csak próbaadás volt. A végző szerelési munkálatok ugyanis még nem fejeződtek be. A rendszeres adásokra a közeljövőben kerül sor. Bizonyára a Sopronkőhidai Országos Börtönben is nagy sikere lesz a rádióadásoknak. — Zi —

A változásnak Nyitrai venné hasznát

VÉGIGGONDOLNI IS LEHANGOLÓ, milyen szomorú, hányatott emberi sorsot takarhat az a vaskos iratsomó. Borítólappján nézzük a betűket, a dátumokat, s előttünk áll a huszonhét éves Nyitrai Sándor a maga négy elemijével, négy börtönbüntetésével és a minősítéssel: súlyos visszaeső!

Mi szépet, maradandót teremtet magunk körül ez az ember? Talál-e olyan epizódot ifjú éveiben, amire évtizedek múltán is szégyenérzet nélkül, büszkén emlékezhet? Alig tizenkilenc éves, s már várja az első börtönbüntetését. Szomorú tizenhét hónap következik. Ugyanakkor, amikor a vele azonos korú fiatalok elkezdik saját jövőjüket megalapozni. Tanulnak, dolgoznak, szórakoznak. Ebben a korban még futja az erőből. Aki ügyesen „gazdálkodik” önmagával, an-

nak az embernek hihetetlenül gazdag tud lenni fiatalsága, élete első fejezete is.

NYITRAI NEM JÓL GAZDÁLKODOTT fiatal éveivel. Ha visszanez az múltba, nincs mögöttem semmi biztató, csak a lehangelő sivárság. Nem beszélte róla, de feltételezzük, hogy az itálnak is sok köze van Nyitrai elrontott ifjúságához. Most öt évet kapott, ez azonban már a negyedik börtönbüntetés. Így sorakoznak az évek; 1956: egy év öt hónap, 1960: három év, 1962: ismét egy év öt hónap, most viszont már öt év a belöresés lopásért.

Ezért a súlyos visszaesőket megkülönböztető jelzés a dossziéja borítólappján...

Családja, hozzátartozója? Az édesanyjával tartja a kapcsolatot. Testvérek nemigen állnak már vele szóba. Legjobban az édesanyja bízik abban, hogy egyszer még ebből a fiából is lehet tisztességes ember...

NEM ALAPTALAN EZ A REMÉNY. Az utóbbi időben már Nyitrai Sándor elítélt se a régi. Az utolsó ítélet nagyon elgondolkoztathatta: szorgalmasan dolgozik, s mintha változás történt volna a magatartásában is. Jelenleg egyike ő Váci Gombgyár leggyorsabb kezű felvarróinak. Teljesítménye eléri a 170—180 százalékot.

Szeretné elvégezni a nyolc általánost. Rájött, hogy manapság négy osztályal nem sokra mehet az ember. A fegyelmi vétségekről, a bűncelekményről sem úgy beszél, mint régen. Valamikor foghegyről azt mondta: „Na és? Visszajöttem...” A fegyelmiútnál: „Nem számít, kibőrt...”

Es most: — Ha ezután is úgy élek, ahogyan eddig éltem, soha se lesz belőlem rendes ember. Márpedig... Valamit én is várok még a holnaptól. Eddig csak vesztettem: a bűncelekménnyel is, a benti viselkedéssel is. A legutóbbi húsz nap szigorított nem kevesebb, mint ezer forintomba került. A munkából kiestem, a fegyelmi töltött időt megfizették. Hadd számoljak tovább: hét-ezer forint letiltás, plusz kötelező zárkaidó. Együtt a kettő, bizony jelentős összeg. Mennyit kereshettem volna öt év alatt kint! De mindennél jobb, hogy a kiábránduláshoz négy börtönbüntetés kellett...

HA, AMIT MOND, az nem valami fellobbanó kinyilatkoztatás, akkor az édesanya bizakodásának valóban komoly alapja van... De mindenképpen Nyitrai venné hasznát, ha az édesanyja már nem családnek benne többé.

Elsősorban a saját jövőjéről van szó. — ács —

sokat kellett fogadni. Két üveg bambával tért vissza a gyerekekhez.

— Van poharak? — kérdezte.

— Nincs, de mi citromot kaptunk Nagytól.

— Azt tegyék el későbbre.

Laci fizetni akarta.

— Inkább vegyetek faigyt ezen a pénzen — utasította vissza kedvesen a kalauz. — Most pedig csomagoljunk, mert megérkezünk.

A meghagyott elemőzsíát a kalauz tette vissza a táskába. Aztán a gépkocsivezetőhöz fordult:

— Feri bácsi, ne haragudjék, ha két-három percet kések, elkísérem a gyerekeket.

A gépkocsivezető megérően bólintott a volán mellett.

GYÖNYÖRŰ TAVASZ VEGI VASÁRNAP reggel volt. A főtér rózsái megannyi színben pompáztak a tanács-háza előtt. Majd minden pad mellett gyerekkocsi, s többnyire apukák felügyelete mellett nanoztak a csemeték. Az édesanyjákat az ebédjözés tartotta otthon.

A kalauz s a két gyerek egymás kezét fogva sietett végig az utcán. Nehéz tölgyfaajtó előtt álltak meg:

— Hazafelé is együtt megyünk — mondta a kalauz.

Háborgó szívvél vált el Laciéktól. Sietős lett volna visszafelé az útja, szaporán is akarta a lépteit, valamit azonban vissza akarta tartani. A két riadt gyermek emlékezett, ahogyan Laci Évát, Éva pedig Lacit igyekezett betuszkolni magaelőtt, amikor az ismeretlen világ ajtaja megnyílt előttük.

Bent a teremben, mint két megszeppent bárány, úgy bújít egymáshoz a két gyerek. Fejük felett sűrű füstfelhő úszott, a padokon sokan ültek, míg mások csoportokba verődve beszélgettek. Idős, parasztruhás néni szorított helyet maga mellett Évákéknak. Első kérdése az volt:

— Anyuval jöttetek?

ÉVA OKULT AZ ELOBBI CSIPÉSBŐL, hát hallgatótt. Laci válaszolt:

— Egyedül jöttünk, anyuka még...

— Még dolgozik?

— Igen... Lehet...

— Leadták már a cédulát?

— Nem.

— Vidd gyorsan az ablakhoz, kislányom.

— Kihez jöttél, fiam? — kérdezte a látogatókat fogadó nevelő.

— Édesapámhoz.

— Mond édesapádnak a nevet. Jól van. Figyelj, majd szólítanak.

— Ketten vagyunk ám.

— Akkor mind a kettőtököt szólítanak.

VÁRAKOZÁS NEHÉZ PERCEI telepedtek a két gyerekre. Ismét Éva türelmetlenkedett, amiért Laci másodsorú is megrendszabályozta, bár ő is nehezen várta a találkozási édesapjával.

Hozott ide bajt, gondot magával mindenki eleget, a gyerekeket, miután megtudták, hogy apa és anya nélkül vannak — mégis szeretettel vetették körül a várakozókat. Ki cseresznyével, ki limonáddal kínálta őket. Volt, aki almát adott nekik. De Laciékban sehogy sem sikerült feloldani a várakozást, az apuval való

találkozás előtti izgalmat. Több mint egy éve látták utoljára, s immár kéthónapja készülnek a viszontlátásra. A Nagy ígérte meg nekik, hogy ha jók lesznek, elmehetnek apuhoz, s Laci meg Éva ennek megfelelően igyekezett.

UJABB ÉS ÚJABB CSOPORTOK cserélődtek. Aztán Laciék is átléphettek a nehéz rácsos ajtó küszöbét. De bizony hiába keresték a sok csikosruhás bácsi között édesapát, ők ugyan még nem találták volna, ha az nem szólítja őket. A hang irányába fordultak, s amikor meglátták, egyszerre kiáltották: „Édes-apa!” De egyszerre tört fel bennük — most már hármukban — a zokogás is. Nincs toll, mely visszaadná e szívbemarkoló jelenetet. Nincs, nem lehet szülői szív, mely ne verne hevesebben, látva az apa és a gyerekek patakzó könnyeit. Ezt elfelejteni — ebben a pillanatban mindenki úgy érzi — soha nem lehet. És mégis, másodsorú és harmadsorú is...

Az apa leroskad, a két gyerek cseveg. Mint szilipnyitáskor a hőmpölygő ár, úgy ömlik belőlük a szó. Laci most nem csipi oldalba Évát, talán meg is feledkezett a hűgéről, csak aput látja, azt a férszít, akivel olyan jó volt játszani a Dunaparton, ülni a hullámváson, horgászni, akinek olyan szívesen mesélt iskolai élményeiről...

Az apa látszott hármuk közül nyugodtabbnak. Hol rosszallóan csóválta a fejét, hol megérően bólintott. Kérdéseit, amíg a gyerekekből ilyen erővel zuhogott a szó, vissza kellett parancsolnia. Am később kénytelen volt csendre inteni

őket, mert az idő rohant, s néhány otthoni dolgot meg akart beszélni a gyerekekkel, többek között: szorgalmasan tanulnak-e? Úgy segítenek-e Nagymamának, ahogy azt annakidején ő elmondta? Kezdődik a nyári szünet — hová menjenek, főleg hogyan viselkedjenek. És jól van-e a Nagy? Vigyázatok rá, mert nagyon beteg szegény. A nagymama kevéské nyugdíjából, s amit innen küldhet, jut-e mindegyre? Nem különböznék-e az ő könnyelműsége, bűne miatt?

— Még öt perc — figyelmeztette a gyerekeket az apa —, gyorsan mondjátok. A levélben ezekről nehezebb beszélni. A legfőbb kérdés is kibuggyan az édesapától: — És édesanyátok meglátogat-e benneteket? Kaptok-e tőle valamit? Jól van? Nem üzent semmit?

Ahogy közeledett a beszélő vége, úgy nehezuult a szív. Az apa azon tűnődött: „Mikor láthatlak ismét benneteket” — a gyerekek édesapa szomorú szeméit nézték. Éva oldotta fel a csendet:

— Miért ilyen ruhában vagytok, édesapa?

— Azért, kislányom, mert... mert most ilyen érdemlünk.

— Otthon is lesz csikos ruhád?

— Ugyan, Évikém...

NEM FOLYTATHATTAK az októni beszélgetést, bücsüzni kellett, Éváké sehogyan sem értették, miért áll fel édesapa és miért küldi őket haza, amikor úgy maradnának. Az apa azzal vigasztalta a gyerekeket: „Hamarosan én is odahaza leszek...” Laci hallgatott. Éva kérdezett: „Mikor, édesapám?” K. I.

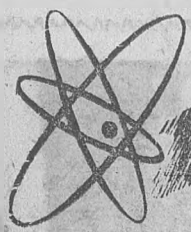
üzenetek

SATORALJAUJHELYRE: Bodgál Zoltán elítélt Bizalomért család című írását tanulmányosnak, érdekesnek találjuk. Munkánkban hasznosítani fogjuk. Azonban az egészenk van egy kis szépségihibája, mégpedig az, hogy ismerőse helytelen magatartását, cselekedetét helyesen bírálja ugyan, de a saját magát — ami pedig félelmetesen hasonlít ehhez — még csak meg sem említi. Képzelve csak el, mennyivel szebben hangzanék ez az egész írás, ha azzal kezdte: „ilyen és ilyen dolgokat csináltam, így és így ártottam az embereknek. Egyszer aztán jött valaki, aki hasonlóképpen bánt velem. Felháborított ez a cselekedet. Nagyon bántott, hogy engem így rászédett, hogy tőlem lopott. Milyen csúnya dolog a lopás, azontúl megérdemelt büntetéssel jár sőt.” A továbbiakban saját tapasztalata alapján levontatta volna az egészről a ta-

nulságot. Talán mások is jobban okultak volna belőle. Am, ön, aligha vont le valamiféle tanulságot. Csak amiatt van felháborodva, hogy egy volt elítélt társa, mikor még mindketten kint voltak a szabadéletben: lopni merészelt öntől. Ha mástól lop az illető akkor úgyebár nincsen semmi baj! Hiszen mástól ön is lopott, jelenleg is éppen emiatt van börtönben. Mindenképpen érvényes az az erkölcsi norma, ami szerint: lopni senkitől se szabad.

Kelemen Károly elítélt terjedelmes írását, elbeszélését, rövidített formában, egy későbbi időpontban közölni fogjuk. Kérelmével felvilágosításért forduljon a börtön parancsnokához.

KALOCSÁRA: Mihályfi Klára elítélt írásait megkaptuk. Hasznos, jó témákat dolgozott fel. Közlésére helyet biztosítunk az újságban.

A TUDOMÁNY és a TECHNIKA Világából

Világprobléma: a tiszta víz

Az utóbbi időben egymást érik a vízgazdálkodás nemzetközi szaktekinélyeinek figyelemre méltó nyilatkozatai: rohamosan csökken vízeink tisztasága, a víztermelés nem tud lépést tartani az igények ugásszerű fokozódásával, fagy a Föld vízkészlete, néhány évtized múlva a tiszta víz lesz a legkeresettebb nyersanyag. A rossz ivóvíztől évente ötmillió gyermek elpusztul, 500 millió ember megbetegszik. A Földön csak minden tizedik embernek van egészséges ivóvíze.

Ugyanakkor közismert, hogy Földünk vízkészlete nagyjából állandó, a történelem kezdete óta nem változott lényegesen. Így tulajdonképpen nem a vízkészlet fogy, hanem a rendelkezésre álló édesvíz minősége romlik, vagy helyenként és időnként az adott vízkészlet nem elegendő az igények kielégítésére.

Egy 1150 kilométer elhosszúságú kocka

Az UNESCO felmérése szerint a Föld teljes vízkészlete 1500 millió köbkilométer. Ez a mennyiség elérné egy 1150 kilométer elhosszúságú kockában, ami a kerekén 12 760 kilométer átmérőjű bolygónk mellett is jelentős méret. De ebben benne van a sarki jégmezők 25 millió köbkilométernyi „szilárd vize” (jége) és a tengerek óriási mennyiségű, sós — ezért ivásra, öntözésre, az ipar céljaira alkalmatlan — víztömege. Csupán 300 ezer köbkilométer folyik a felszín feletti vizekben és mintegy 200 ezer köbkilométer tárolódik a talajban. Naponta mintegy 375 ezer köbkilométernyi víz veszt részt a természetes körforgásban: a felszínről elpárolog, a magasban felhővé sűrűsödik, kicsapódva csapadék lesz belőle, hogy a Földre hullva ismét a felszín vizeit táplálja, vagy a talaj vizeit dúsítva végül is vízfolyásként bukkanjon a felszínre, ahol ismét elkezdődik a párolgás.

A Földön fellelhető édesvíz mennyisége csak elenyésző része a teljes vízkészletnek, elérné egy 70 kilométer elhosszúságú kockában. Ez már a Föld tömegéhez viszonyítva nagyon kevés. Igaz, ennek a Budapest—Dunaújváros—Kecskemét—Jászberény közötti területre lehelyezhető kockának alsó felében kényelmesen elérné az egész emberiség.

A víz ott kell, ahol nincsen

Jelentősen nőtt a vizet igénylők száma is. Időszámításunk kezdetekor még csupán 200 millió, 500-ban már 400 millió volt a Föld lakossága, 1100 körül, a háborúk és járványok következményeként, 250 millióra csökkent a 1500-ban már 500 millió, 1825-ben 1 milliárd, napjainkban pedig több mint 3 milliárd ember szomját kell oltania a változatlan mennyiségű vízkészletnek.

De nemcsak a vízfogyasztók száma, hanem az igény (a fajlagos fogyasztás) is nőtt. Amíg a primitív törzsek tagjai ivásra, főzésre, mosásra naponta 4—5 liter vizet fogyasztottak, addig ma a kulturált országokban, falvakban 40—50 liter, a városokban pedig ennek sokszorosát fogyasztja naponta egy-egy ember.

A lakosságánál sokkal nagyobb az ipar és a mezőgazdaság vízigénye. Magyarországon — amely világátlagban a „jó közepesek” közé sorolható — az ipar vízfogyasztása kerekén háromszorosa, a mezőgazdaságé nagyjából ugyancsak háromszorosa a lakosság vízigényének. Különösen rohamos az ipar vízigényének emelkedése. A legnagyobb vízfogyasztók, a hőerőművek azonban,

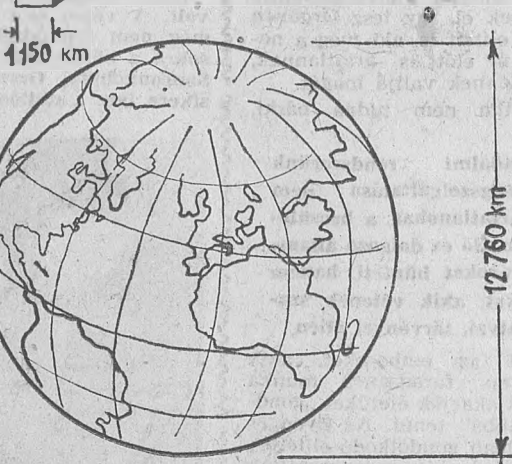
szerencsére nem fogyasztják és alig szennyezik a vizet, ez a víz ismételen felhasználható igénytelenebb célokra, például öntözésre.

Egyre piszkosabb a víz

A fogyasztók számának és a fajlagos fogyasztásnak növekedése nem okozna bajt, ha a felhasználás igénye a bő vízellátású területeken jelentkeznék. De amíg Dél-Amerika hatalmas folyóiban szinte érintetlenül hömpölyög a kincset érő édesvíz, a nyugat-európai folyók már annyira szennyezettek, hogy vizüket sem mire sem lehet felhasználni, belőlük kipusztul az élet.

A víz természetbeli körforgása mellett kialakult egy másik, az emberi beavatkozás hatására történő körforgás is. Az ember felhasználja a fellelhető tiszta vizet, beszennyezi, majd — más lehetőség hiányában — rendszerint a vízellátás alapját képező vizekbe engedi vissza. Amíg a természetes körforgás folyamataiban a víz minősége alig változik, az utóbbi esetben fokozatosan romlik. Egyre kevesebb lesz a fellelhető tiszta víz és a rendelkezésre álló víz egyre jobban szennyeződik az emberi tevékenység nyomán. Ez okozza a vízellátás kettős problémáját: a fokozódó igények ellenére mind nehezebb vízbeszerzést, és a vizek tisztaságának mind nehezebb megőrzését. A két nehézség külön is, együtt is, jelentkezik. Az utóbbi időben egyre többet emlegetik a Ruhr-vidéket, az ottani nyersanyagbázisokra fe-

A TELJES VÍZKINC

AZ ÉDESVÍZKÉSZLET

Földünk, mellette — arányosan — a teljes vízkészlet és az édesvíz mennyiségét mutató kocka.

lepült ipar a vizeknek újszólván minden cseppjét felhasználja, ugyanakkor — gondos tisztítás ellenére is — egyre nagyobb mértékben szennyezi. A vidék lakóinak jó ivóvízzel való ellátása érdekében most azt tervezik, hogy Skandináviából csővezetéken szállítják ide a tiszta vizet. A folyók további — most már katasztrófális — szennyezésének megakadályozására pedig a keletkező ipari szennyvizet egy másik csővezetéken kívánják a Keleti-tengerbe juttatni.

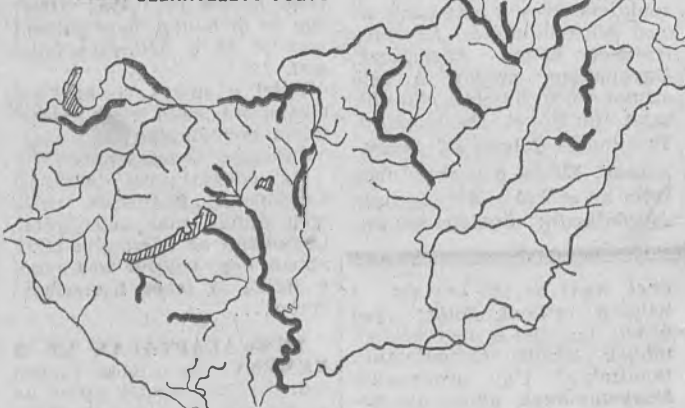
A vízszegény vidékek problémáinak érzékeltetésére Ausztráliát és Izraelt szokták említeni. A közismerten vízszegény Ausztrália — figyelmen kívül hagyva a fajlagos vízfogyasztás várható növekedését — csupán 30 millió embert, a jelenlegi lakosság há-

romszorosát tudja eltartani. A kétmillió lakosú Izrael pedig már csaknem végsőkig kihasználja szűkös vízkészleteit. A felszín alatti vizek felhasználása 100 százalékos, az országos átlag csak azért 92 százalékos, mert néhány kis tengerparti hegyi patak közvetlenül a tengerbe folyik, és egy-két helység esetleg újra felhasználható szennyvizét még nem tisztítják.

Ivóvíz tengervízből

A világ sok részén mindjobban fenyegető rém az ivóvízhiány, ezért számos kutatólaboratóriumban új, gazdaságos módszereket keresnek a tengervíz sótartalmának kivonására, s a megtisztított tengervíz ivóvízként való felhasználására. Az angliai Shell kutatólaboratórium új eljárása szerint 3 légköri nyomású és 10 C fok hőmérsékletű propán keverék össe a tengervízzel. Ennek során a vízből és a propánmolekulákból kristályok képződnek, amelyek a tengervízből való eltávolítás után a nyomás csökkentésével könnyen tisztá vízre és propánra választhatók szét. Ezer liter ivóvíz előállítása mindössze 10 pennybe kerül az új módszerrel. Kísérleteznek azzal is, hogy tiszta vizet „fagyasszunk ki” a tengervízből cséppfolyós butánnal. Az elkülönített jégszemcséket megmossák, majd megolvasztás után tiszta ivóvizet állítanak elő belőlük.

— SZENNYEZETT FOLYÓ

Hazánk máris jelentősen szennyezett folyók.

TECHNIKAI érdekessegek

Kaprolit, új műanyag a gépiparnak

A Szovjet Tudományos Akadémia szervezkeméi intézetének munkatársai újfajta műanyagot fejlesztettek ki a közelmúltban főként a gépiparban való felhasználására. A kaprolit márkanévű poliamidból például kitűnő fogaskerekek készíthetők. Az újfajta műanyag rendkívül kemény, szívós, gyakorlatilag törhetetlen, s 230 C-fokos hőmérsékletéig használható.

Ultrahangos szerszámgepek

Szovjet tudósok Kotelnikov akadémikus vezetésével az elmúlt hónapokban az ultrahangos szerszámgepek két új prototípusát fejlesztették ki a törekeny, rideg és rendkívül kemény anyagok megmunkálására. Az 1,5 kilowattos modell teljesítménye perccenként 50 köbmilliméter karbid vagy 4000 köbmilliméter üveg, a 4 kilowattos modellé pedig 1000 köbmilliméter kar-

bid vagy 9000 köbmilliméter üveg megmunkálása — az új gépek tehát sokszorta termelékenyebbek, mint a hasonló legjobb angol, amerikai ultrahangos megmunkálógepek. Az újfajta ultrahangos szerszámgepek sorozatgyártását meg ebben az évben megkezdik.

Moszkva egysínű vasútjai

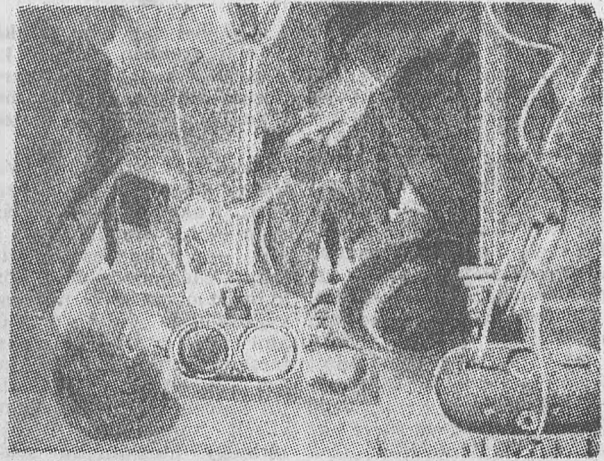
A szovjet főváros központi várostervező intézetében kidolgozták Moszkva egysínű vasúthálózatának terveit. Az egyik tervváltozat azt javasolja, hogy egysínű vasúttal kössék össze Moszkva legnagyobb üzemét, a Lihacsov autógyárat a 8 km távolságban, a főváros déli részén most kiépülő új nagytéri lakónegyeddél. A vizsgálatok és számítások szerint az egysínű vasút jóval olcsóbb lenne, mintha a földalatti új szárnyvonalat építenék ki. Ugyancsak egysínű vasutat terveznek a népgazdasági kiállítás és a Moszkva—Volga-csatorna melletti, új kijazmai üdülőközpont között is. Javasolják tovább-

bá, hogy egysínű vasúttal kössék össze Moszkva valamennyi repülőterét a repülő-társaságok és szállodák „utacájával”, a leningrádi sugárúttal. Az egysínű vasutak egymástól 30—50 méterre felállított betonpillérekre függesztett pályán közlekednek majd óránként több mint 100 km-es sebességgel. Felépítésükhöz alig szükséges földmunka, ezért jóval olcsóbbak, mint a földalatti vasutak.

Város — tv-antennák nélkül

A történelmi városok, városrészek városképét elcsúfítja a házak tetején sokasodó tv-antenna erdő. A svájci Baden városkában most érdekes megoldással kísérleteznek a szakértők: az óváros 150 háza (mintegy 500 lakása) számára a városon kívül létesítenek közös tv-antennát, s rendeltetileg kötelezik a tv-tulajdonosokat az egyéni antennák eltávolítására. A tapasztalatok szerint a város-antenna kitűnően bevált.

FÉNYTELEFON

A hannoveri vásáron bemutatott fénytelefon.

A fénytelefon, vagyis a hangnak a látótávolság néhány kilométeren belül a fény segítségével való átvitele nem új fogalom. Elterjedését azonban mind ez ideig a szükséges erősítő, vagy gázkiülésű csövek nagy fogyasztása akadályozta, a rádiótelefon pedig legyőzhetetlen vetélytársnak bizonyult. A tranzisztortechnika fejlődése, s nem kismértékben a szükséges alkatrészek: szűrők, izzólámpák, optikai segédcsövek olcsóbb és jobb kivitele felélesztették a fénytelefon megvalósítására irányuló fejlesztő munkákat. A tökéletesebb kiegészítő műszerek, az újfajta távirányítók és hívó készülékek a fénytelefon előállításának lehetőségét tovább bővítik.

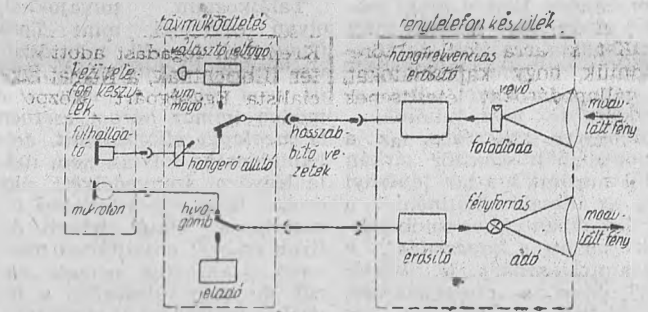
Számos alkalmazási területe közül a legfontosabbak: a különböző építmények, sportpályák, repülőterek, kikötők, földmérő munkálatok, közlekedésirányítás stb. Előnye, hogy bárhol felállítható, nem kell bejelenteni, engedélyeztetni. A látható spektrum kiszűrésével, valamint a koncentrált fénynyalábok által a beérkező titkossága megőriz-

helő. Hátránya viszont, hogy a két állomás közötti összekötő vonalnak akadálymentesnek kell lennie, és a rossz időjárás, például a köd zavarja az összeköttetést, illetve csökkenti a hatótávolságot.

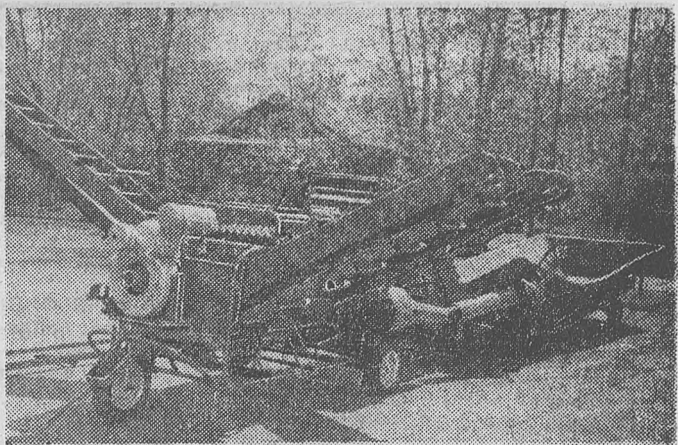
A négy monocellával üzemeltetett hordozható fénytelefon két készülékét a modulált fény számára adó- és vevőberendezéssel látták el. A készülék a beszélgetést 2 km távolságra közvetíti.

A közönséges fényképezőgép-állványra szerelhető készülékek a beépített célzó távcsővel egymás felé irányíthatók be. A fénytelefon a közelben levő szálláshelyről távműködtetéssel is kezelhető.

Ez a megoldás figyelemre méltó lehetőségeket rejt magában az ipari és a műsorozó tv továbbfejlesztésére. Ennek feltétele azonban egyszerű, üzembiztos készülékek előállítása széles, esetleg az egész videotartományt átfogó frekvenciasáv átvitelére. A fénymoduláció és a vételtechnikai problémáit néhány kilométer távolságú átvitel esetén ilyen frekvenciatartományra még nem oldották meg kielégítően.

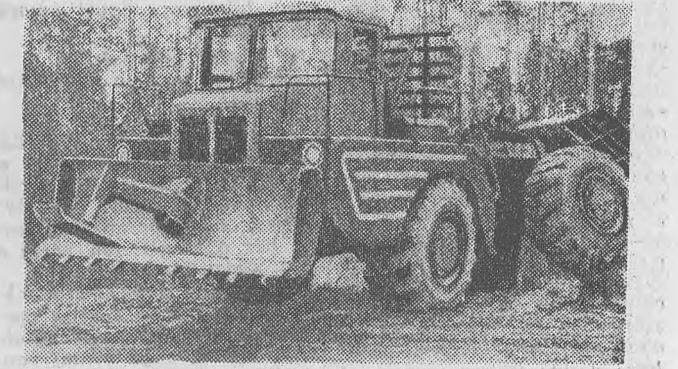

BURGONYAOSZTÁLYOZÓ GÉP

A szovjet ipar újdonsága a burgonyakiszedő kombajn után függeszthető burgonyaosztályozó gép. A frissen kiemelt burgonya hatalmas, lapos tartályrésze ömlik Innen önműködően kerül fel a tisztító-osztályozó sorba. A spirális tornádó továbbítja sor egyes elemei perccenként 162—296 fordulattal végeznek. A nagyság szerint háromféle osztályozott burgonyát szállítószalagok juttatják fel a párhuzamosan haladó kocsiakra.

„T-210”

Az onyegai traktorgyár készítette ezt az univerzális traktort, amely fakitermelésben télen, nyáron használható, a mezőgazdaságban, valamint útépitési célokra. Csővezetékek fektetésére kiválóan alkalmas. A traktor 40 tonna terhet tud elvontatni 1,3 m magas akadályokon és 1 m mély árkokon át, sebességének csökkentése nélkül. Hóban, sivatagban, mocsaras területeken egyaránt alkalmazható. A 24 tonna súlyú vontató hátsó hídja csuklósan kapcsolódik az elsőhöz; 12 hengeres, 300 LE-s motorjával nehéz útvisszók között is elérí a 32 km/ó sebességet.

Hruscsov és Ulbricht beszéde a moszkvai barátsági nagygyűlésen

(Folytatás az 1. oldalról.)

zése, a Lengyelországgal, a Csehszlovákiával, és néhány más országgal közös határok kiigazítása. Ezek örült és kalandor tervek.

Ami a Német Demokratikus Köztársaság bekebelezésére irányuló tervekkel, itt az ideje, hogy tudomásul vegyünk egy egészen egyszerű igazságot: a Német Demokratikus Köztársaság szuverén állam. Az NDK létezik, erősödik és Nyugat-Németország vezetői akarva, nem akarva kénytelenek tudomásul venni ezt, a jöllehet számukra kellemetlen, de teljesen reális tény. Még az „erőpolitika” olyan elszánt bajnoka, mint Adenauer is — elismerte, hogy a német kérdést nem lehet katonailag megoldani. A bonni militaristáknak és revansistáknak tudomásul kell venniük: a Német Demokratikus Köztársaság nincs egyedül. Mellette áll a Szovjetunió és az egész hatalmas szocialista tábor.

A Szovjetunió senkit sem akar megtámadni, mi békében kívánunk dolgozni — jelentette ki a továbbiakban Hruscsov. — Mi realisták, józan gondolkodású emberek vagyunk, bízunk erőnkben, lehetőségeinkben és mély meggyőződésünk, hogy pártunk XXII. kongresszusának határozatait és az SZKP programját, amely a kommunizmus anyagi és technikai bázisának megteremtéséről szól, teljesíteni fogjuk.

Hruscsov beszédében foglalkozott Németország újraegyesítésének és a német békeszerződés aláírásának kérdésével — hangsúlyozta: a német újraegyesítés problémája távolról sem egyszerűen nemzeti kérdés. Ez elsősorban szociálpolitikai probléma, hiszen két teljesen különböző társadalmi rendszerű országról van szó. Ha Nyugat-Németország kormányja és szövetségi vezetői valóban az ország újraegyesítésére törekednek, akkor hozzá kellene járulniuk a békeszerződés megkötéséhez, el kellene ismerniük az NDK-t, s arra kellene törekedniük, hogy kapcsolatokat, megállapodásokat létesítsenek vele.

Korunkban az államok közötti vitás kérdések megoldásának egyetlen útja járható —

a békés tárgyalások és megállapodások, a különböző társadalmi rendszerű országok békés együttélésének útja. A Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság ennek megvalósítására törekszik. Egész Európa biztonságának érdeke, a világ békéjéért az azt követeli, hogy a két német állammal békeszerződést írjanak alá.

Hruscsov végezetül eredményesnek mondotta az Ulbrichttal és a kíséretében levő NDK-államférfiakkal folytatott tárgyalásokat. „A tárgya-

lások fő eredménye: a barátsági, kölcsönös segélynyújtási és együttműködési szerződés megkötése a Szovjetunió és az NDK között. Ebben az okmányban fejeződik ki konkrétan azok az elvek, amelyek orszáagaink kapcsolatait építik” — hangsúlyozta a szovjet miniszterelnök és végül meglepődéssel szögezte le, hogy a tartós békéért, az alapvető nemzetközi politikai kérdések megoldásáért folyó harcban a Szovjetunió és az NDK többi szocialista állammal együtt egy fronton küzd.

ULBRICHT:

Nincs más út a béke biztosítására, mint a két német állam viszonyának rendezése

Walter Ulbricht beszédében szibériai körútjáról szólva kijelentette, hogy az lenyűgöző képet adott a Szovjetunió előtt álló nagy távlatokról. Kijelentette: Szibéria fejlődése élő bizonyíték arra, mennyire helyesek a kommunista és munkáspártok 1960-ban hozott határozatai.

Ulbricht ezután hangsúlyozta, hogy a béke biztosítása a német nép számára létkérdésé vált. Miután — tette hozzá — a békeszerződés megkötésére és a német egység helyreállítására irányuló javaslatainkkal szemben a bonni kormány és a NATO elmélyítette Németország kettéosztottságát, most már nincs más út a béke biztosítására, mint a két német állam viszonyának rendezése, a leszerelés és a békeszerződés megkötése a győztes hatalmak és a két német állam kormányai között.

Ulbricht kijelentette, ostoba ábránd a nyugatnémet revansvágyóknak az a reménye, hogy elszigetelhetik a Német

Demokratikus Köztársaságot a Szovjetuniótól és a többi szocialista államtól.

Ezzel kapcsolatban ismertette a Szovjetunió és az NDK barátsági, kölcsönös segélynyújtási és együttműködési szerződésnek főbb rendelkezéseit. Kijelentette, hogy ez a szerződés előmozdítja a világ békéjének fenntartását és megszüldését, erősíti és bővíti az NDK és a Szovjetunió testvéri barátságát és együttműködését, ugyanakkor szavatolja az NDK határainak sérthetlenségét, ami az európai biztonság egyik alapvető tényezője.

Befejezésül Walter Ulbricht kijelentette:

— Elengedhetetlenül szükséges, hogy a két német állam végre feltétel nélkül elismerje egymás egyenjogú létezését, és egyenjogú tárgyalásokon keresse az együttes békés élet módozatait, a két német államot és polgárait érdeklő kérdések rendezésének módját.

Fogadás a Kremlben Ulbricht tiszteletére

Az SZKP Központi Bizottsága, a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának elnöksége és a szovjet kormány pénteken a Kremlben fogadást adott Walter Ulbrichtnak, a Német Szocialista Egységpárt Központi Bizottsága első titkárnak, az NDK Államtanácsa elnökének tiszteletére. A fogadáson Ulbrichttal együtt az NDK ki-

emelkedő állami és pártzsemmélyiségei voltak jelen.

Szovjet részről Hruscsov, az SZKP Központi Bizottságának első titkára, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke, valamint az SZKP és a szovjet kormány más vezetői vettek részt a fogadáson.

A fogadáson Hruscsov és Ulbricht beszédet mondott.

A Szovjetunió és az NDK szerződése

A szerződés leszövege: Attól a szilárd szándéktól eltöltve, hogy elősegítse Európa és az egész világ békéjének megszilárdulását és következetesen folytassa a különböző társadalmi rendszerű államok békés együttélésének politikáját, a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság barátsági, kölcsönös segélynyújtási és együttműködési szerződést írt alá. A szerződés húsz évre szól, de ha a lejárt előtt egy évvel nem mondják fel, további tíz évig érvényben marad.

A felek azért kötötték ezt a szerződést, hogy az 1955-ben létrejött Varsói Szerződésre támaszkodva hatékonyan ellensúlyozzák azt a veszélyt, amely a második világháború nyomán kialakult helyzet reviziójára törekvő revansisták és militaristák részéről fenyegeti a békét és a nemzetközi biztonságot, továbbá, hogy bármely támadással szemben megvédelmezzék a két ország területi épségét és szuverenitását.

A szerződés megkötésekor a feleket az a törekvés hatotta át, hogy megkönnyítsék a német békeszerződés megkötését és előmozdítását, Németország egységének helyreállítását békés és demokratikus alapokon; szem előtt tartották az ENSZ alapokmányának célkitűzéseit és alapelveit.

A szerződés cikkelyei értelmében a felek továbbra is minden vonalon fejlesztik és erő-

sítik baráti kapcsolatukat, következetesen törekednek a második világháború maradványainak felszámolására, a német békeszerződés megkötésére, és ennek alapján a nyugatberlini helyzet rendezésére. Minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a békés együttélés elvei alapján előmozdítsák az alapvető nemzetközi problémák megoldását.

Ünnepélyesen kijelentik, hogy az NDK államhatárainak sérthetlensége az európai biztonság egyik alapvető tényezője. A felek Nyugat-Berlint önálló politikai egységnek tekintik.

A szerződés leszövege, hogy a békeszerződés, demokratikus, egységes német államot csak a két szuverén német állam közötti egyenjogú tárgyalások és megegyezés útján lehet megteremteni.

A felek kötelezik magukat, hogy a KGST alapelveinek megfelelően minden vonalon fejlesztik és erősítik gazdasági, tudományos és technikai kapcsolataikat, megvalósítják a szocialista nemzetközi munkamegosztás alapelveit.

A szerződés kimondja, hogy abban az esetben, ha létrejön az egységes, demokratikus és békeszerződés német állam, vagy megkötik a német békeszerződést, akkor a felek bármelyikének óhajára a jelen szerződést felül lehet vizsgálni még érvényének lejártá előtt is.

Vándorzászló átadási ünnepségek a termelőszoövetkezetekben

Több termelőszoövetkezetben átadták a múlt évi országos termelési verseny kiváló eredményéért járó vándorzászlót. A tüzéséri Rákóczi Tsz-ben Benkei András, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, belügyminiszter, a nádudvari Vörös Csillagban Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a Központi Bizottság titkára, a balmazújvárosi Kossuth Tsz-ben Kiss Károly, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára, a szombathegyi Felszabadulás Tsz-ben Kisházi Ödön, az MSZMP Központi Bizottságának tagja adta át a vándorzászlót, az aklevelet és a pénzjutalmakat.

Kisházi Ödön és Kállai Gyula fogadta a román nagy nemzetgyűlés küldöttségét

Kisházi Ödön, az Elnöki Tanács helyettes elnöke és Kállai Gyula, a Minisztertanács elnökhelyettese a parlamentben fogadta az Anton Moisescu, a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlése alelnöke vezetésével hazánkban tartózkodó küldöttséget. A szíves légkörben lezajlott találkozásnál jelen volt Vass Istvánné, az országgyűlés elnöke és Mihail Rosinau budapesti román nagykövet.

A román delegáció látogatást tett a Csepel Vas- és Fémüvekben. A delegáció tagjai és a gyár vezetői barátságos elbeszélgettek a csepeli üzemek életéről, munkájáról, majd a vendégek megismerhették a Szerszámgépgyárat. A többi között működés közben megfigyelték az egyik legújabb típusú programvezérlésű marógépet, amelyből az idén nagyobb mennyiségű szállítanak Romániába is. A látogatás emlékéül a csepeliek világhírű marógépük miniatűr példányával ajándékozták meg a vendégeiket, akik a figyelmességet szintén ajándékkal viszonozták.

Vass Istvánné, az országgyűlés elnöke, az Országház vadásztermében fogadást adott a Román Népköztársaság nagy nemzetgyűlésének Anton Moisescu, a nagy nemzetgyűlés alelnöke vezetésével hazánkban tartózkodó küldöttsége tiszteletére.

Tyereskovának kislánya született

Új tagja van a kozmikus családnak: Valentyina Nytkolajeva Tyereskovának június 8-án kislánya született.

Nagy a forgalom a szülőotthonban, ahol az ifjabb Nytkolajeva világrajzolt. Jönnek az úrhajósok barátai, hogy üdvözlőjék Valentyinát, megszorítsák a bolog apa kezét. Elhalmozódik virággal a fiatal mamát.

Külföldi sajtótudósítók szerint a kislány — szülei a Lena nevet adták neki — az első mérlegelésnél 3 kilót és 10 dekát nyomott.

Növekszik a könnyűipari termékek nemzetközi cseréje

Üzleteinkben mind több külföldi áru kapható, s ehhez hozzájárul a KGST ajánlasi alapján a baráti országokkal kialakított könnyűipari termékcseréje is. Egy gyártmánycsoporthoz tartozó, más-más szövésű, mintájú, fazonú készítményekből azonos mennyiségeket cserélnek a különböző országok, hogy az áruválasztékot még gazdagabbá tegyék. 1962-ben például csaknem félmillió méter pamutszövetet cserélt könnyűiparunk, tavaly már egymillió méterért. A selyemszövetek aránya 110 000 méterrel félmillió méterre emelkedett.

Rózsakiállítás

Rózsakiállítás nyílt Budatétényben a Kertészeti Kutató Intézetben. Mintegy 2400 fajta, 30 ezer rózsátó virággal itt. A kiállításon új hazai nemesítéseket és külföldi újdonságokat is bemutatnak.

180000 ember vett részt a leszerelési hónap hazai eseményein

Az Országos Béketanács ülése

A Parlamentben ülést tartott az Országos Béketanács. Részt vett a tanácskozás Rónai Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja.

Szakaszi Árpád, az Országos Béketanács elnöke, megnyitójában hangsúlyozta, hogy a testület a magyar békemozgalom eseményekben gazdag hónapjai után ült össze, és megemlékezett a békéért folytatott küzdelem több kimagasló alakjának elhunytáról.

Harmati Sándor, az Országos Béketanács alelnöke, beszámolójában a leszerelési hónap eredményeiről és a magyar békemozgalom soron következő feladatairól szövegezt.

Hangsúlyozta, hogy a magyar békemozgalom szervezésében lezajlott

Ideai leszerelési hónap nagy tömegeket mozgalt meg,

mélto volt mindannyiunk legféltettebb kincséhez, a béke ügyéhez. Csupán az úgynevezett rétegalakozók egy-egy szakma, foglalkozási ág képviselőinek összejövetelein — mintegy 178 000-en vettek részt. A szakszervezeti aktivisták lelkes munkájának eredményeként, az üzemekben is sikeres volt az akció — mondotta a továbbiakban. Győrt a Járműipari Műveknél 12 000 emberhez jutott el szavuk. Miskolcon a Lenin Kohászati Művekben 9200-an, a Diósgyőri Gépgyárban 8 ezren vettek részt gyűléseken és más összejöveteleken. Összesen 11 200 ember számára tartottunk gyűléseket bolgár, csehszlovák, lengyel és német barátaink részvételével, támogatásával.

A Béke-világtanács elnökségének tagjai a leszerelési hónap 11 eseményén vettek részt.

A leszerelési hónap esemény-sorozatában összesen több mint 1 millió 800 000 magyar munkás, dolgozó paraszt és értelmiségi csatlakozott a béketanács kezdeményezéséhez.

— A leszerelési hónap sikeres megrendezése után újabb feladatok állnak előttünk. A Béke-világtanács elnöksége budapesti ülésének határozatai alapján delegációt hívunk többek között Amerikából, Japánból, Angliából, a Német Szövetségi Köztársaságból, Görögországból, Franciaországból. Erősíteni kívánjuk kapcsolatainkat az angol, a nyugatnémet, az osztrák, a skandináv és a francia hívsvéti békeménet-bizottságokkal. Részt veszünk

az „Európa biztonságáért” címmel sorra kerülő nemzetközi konferencián, és igyekeznünk eleget tenni számos európai, latin-amerikai, afrikai és ázsiai ország béke-mozgalma meghívásának. Ezután vita következett. A leszerelési hónap eseménysorozata — mint a felszólalók többsége beszámolt róla — sok ezer olyan embert húzott a magyar békemozgalom önkéntes segítőitársainak táborába,

aki eddig nem volt cselekvő részese a békeharcnak. A nagy munkában megtalálták helyüket, és sokat segítenek a különböző egyházak is.

„Made in Hungaria“

A textilipari termelés és az export arányát tekintve, Magyarország a világon az első helyen áll

A Magyar Tudományos Akadémia dísztermében megnyílt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület XIV. műszaki konferenciája. A megnyitó ülésen, amelyen megjelent Nagy Józsefné könnyűipari miniszter, mintegy 500 szakember, köztük 150 külföldi vendég vett részt.

Vég László a Pamutnyomóipari Vállalat vezérigazgatója, az egyesület elnöke mondott megnyitó beszédet, majd Füst Pál főtitkár számolt be textiliparunk helyzetéről, perspektívájáról. A textilipar 1960-ban az egész ipar termelésének 11,2 százalékát adta. A főtitkár a továbbiakban az új technológiák, kikészítési eljárások elterjedéséről szövegezt, majd kijelentette: az iparág legfőbb feladata a hazai lakosság ellátása, de a külkereskedelem szempontjából is jelentős tényező. Gyártmányai csaknem száz országba jutnak el. A termelés és az export arányát tekintve, Magyarország a világon az első helyen áll és még Japánt is megelőzi.

Füst Pál a továbbiakban a termelés mennyiségi fejlődésének üteméről beszélt, amely előreláthatólag megegyezik majd az eddigi, évenként mintegy 4—5 százalékos növekedéssel, egyes textiliparágak fejlődése ennél is gyorsabbnak ígérkezik. A nyersanyagsszettel jelentős változására is számítottunk, a mesterséges szálanyagok aránya 1970-re 30 százalék körül lesz.

A konferencia megnyitó ünnepségén került sor az egyesületben kiemelkedő társadalmi munkát végző aktívák kiüntetésére. Ugyanakkor az iparfejlesztésben végzett kimagasló tevékenységéért átnyújtották az egyesület emlékérmét és a vele járó pénzjutalmat dr. Ekés Mihálynak, a Textilipari Kutató Intézet igazgatójának, dr. Jakab Erzsébetnek, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság osztályvezetőjének és Hárskúti Lászlónak, a Magyar Posztógyár főmérnökének, majd kiosztották az egyesület múlt évi konferenciáján meghirdetett pályázat díjait.

NB I. B. ÁLLÁSA

1. SalBTC	14	7	5	2	21:5	19
2. Ózd	14	8	3	3	19:11	19
3. Szombath.	14	6	6	2	25:14	18
4. BVSC	14	5	7	2	14:11	17
5. Sz. f. vár	14	4	7	3	14:14	15
6. D.újváros	14	6	3	5	14:15	15
7. Ny. egyh.	14	6	2	6	18:17	14
8. M. DAC	14	6	2	6	17:17	14
9. Budafok	14	5	4	5	13:14	14
10. Szálitók	14	5	3	6	17:19	13
11. M. VSK.	14	4	5	5	13:17	13
12. G. MAVAG	14	5	2	7	20:21	12
13. Egyetértés	14	5	2	7	15:17	12
14. Borsodi B.	14	2	4	8	11:26	8
15. Láng	14	2	2	10	11:25	6

Újpesti Dózsa-Csepel 2:1 (1:0)

A tavaszi szezon kezdetéről elmaradt bajnoki mérkőzés iránt feltűnően nagy érdeklődés nyilvánult meg. Az első féldíj változatos játékkal telt el, mindkét oldalon adódtak helyzetek, de a csatárok egymás után többször is hibáztak. Már-már úgy látszott, hogy gól nélkül telik el az első 45 perc, amikor a féldíj hajrájában a megzavarodott csepeli védők között Bene fejessel megszerezte az újpestiek vezetését (1:0).

Szünet után sokkal élénkebb volt a játék, és a hazaiak az előrehúzódt Vellai jól eltalált lövésével egyenlítették (1:1). A folytatás azonban elmaradt, sőt a 62. percben Kucharcsky átadását Göröcs jutatta a hálóba (2:1). Nem sokkal utána a jobbösszekötő rosszul esett, a vállán megsérült, s az utolsó 18 percben már nem is játszott. Göröcsöt azonnal orvosi kezelésbe vették.

Az utolsó percekben az eredmény már nem változott, így a lila-fehérek szerezték meg a két értékes bajnoki pontot.

Török dr. és a Bp. Honvéd győzött

A terepfutásban befejeződött a Bp. Honvéd nemzetközi ötfutása-versenye. Az utolsó számban a szovjet Frolenko győzött Szaniszló, az angol Fox, valamint Török dr. előtt. Az összetett egyéni versenyt 4965 ponttal Török dr. nyerte Szaniszló, Bretz, Nagy és Fox előtt. Csapatban a Bp. Honvéd győzött, megelőzve a MAFC és a Vorwärts csapatát. Az NDK—magyar ifjúsági viadalon Pálvölgyi végzett az első helyen, őt az NDK-beli Adler, továbbá Jakab és Bakó követte. Csapatban a magyar A-válogatott lett az első.

Júnus 28-án lesz a harmadik Szovjetunio-NDK labdarúgó-mérkőzés

A Szovjetunio és az NDK labdarúgó szövetsége megállapodott, hogy a Tokióba jutást eldöntő harmadik olimpiai selejtező labdarúgó-mérkőzését (az első kettő egyaránt 1:1 volt) a két válogatott között június 28-án Lengyelországban rendezik meg. A pontos színelhelyet később jelölik ki.

HÖLÖLDI sport hírek

Nem dőlt el az olasz bajnokság, mert az Internazionale 2:1-re legyőzte az Atalantát, a Bologna pedig 1:0-ra a Laziot. Így az Inter is, a Bologna is 54—54 ponttal végzett és az olasz bajnoki szabályok szerint külön mérkőzésen döntik el, hogy melyikük nyeri a bajnoki címet. A döntő találkozóra Rómában kerül majd sor.

Hagenben vasárnap nemzetközi atlétikai versenyt rendeztek, amelyen a magyar sportolók is rajthoz álltak. A súlylökést Varjú nyerte 18,34 méteres teljesítménnyel, a diszkoszvetésben Szécsényi 53,06-tal a második helyen végzett. A versenyen több jó eredmény született. A női magasugrást a román Jolanda Baláz 187 centiméterrel nyerte, a női távolugrástban az angol Rand 642-vel győzött, amely a világon az idei legjobb teljesítmény.

A magyar válogatott Madridban: Városnézés, képtár, edzés...

Vasárnap reggel már kipihenten gyülekeztek a játékosok, hogy megtekintsék a Pradót, a világ egyik leghíresebb képtárát. Örvendetes, hogy futballistáink érdeklődése és tudása ilyen területen mennyire gyarapodott, hiszen alig néhány héttel a párizsi Louvre után most is szakértő megjegyzésekkel kísérték a nem mindennapi látnivalókat. Különösen Ihasz, Sándor és Tichy árult el meglepő tájékozottságot Goya, Velazquez, Murillo és El Greco képei láttán.

Zavartalanul pergett a program további része is. Bizony, jólesett a játékosoknak vasárnap délután az első spanyolországi edzés, Madrid második legnagyobb pályáján, a Metropolitan stadionjában, az Atletico Madrid tanyáján.

A kora esti bikaviadal jó befejezése volt az eseményekben zsúfolt vasárnapnak.

A spanyol válogatott vasárnapi programja a délelőtti órákban a Bernabeu-stadionban kezdődött. Tizenegy óra körül (már harminc fokos hőségben) 2x25 perces edzőmérkőzést játszott a tizennyolcas keret a Royovallecas III. osztályú madridi együttes ellen. Az Inter csillagának beállítását meglehetősen fenntartással fogadta a spanyol közönség. A nyilatkozatokból és a lapokból az csendült ki, hogy Del Sol távolmaradását (a Juventus nem adta ki) egyáltalán nem tekintik tragédiának, s nem nagyon hozsannázták az edzőtáborba meglehetősen későn érkező Suareznek sem.

Az említett edzőmérkőzés első félidejében a már beharangozott spanyol csapat játszott: Iribar — Rivilla, Olivella, Cellaja — Zoco, Fuste — Amancio, Suarez, Marcellino, Villa,

Lapetra összeállításban, szigorú 4—2—4-es felállásban. Zoco azonnal a háttérbe vonult, Suarez pedig fedezetnek. Egyáltalán nem volt jó a játék, s a mintegy ezer főnyi nézőközönség csak az ellenfél csapatában helyet kapott Peredát tapsolta meg. A mérkőzést végeredményben Suarez szabadrúgás-góljával keservesen nyerte a válogatott 1:0-ra.

Megtekintette a spanyolok edzőmérkőzését Illovszky Rudolf, a magyar válogatott edzője is. Véleményét így foglalta össze:

A spanyol válogatott, lehet, hogy szándékosan, de tény, hogy igen körülmenyesen, lassan játszott, s különösen meglepett a csatárok lövésiszonya.

Mindent összevetve, a spanyol válogatott nem látszik jobbnak a legutóbb Budapesten járt francia csapatnál, s a magyar válogatott párizsi formájával a döntőbe juthat.

Ez történt az eseménydús vasárnapon, amikor egy nappal ismét közelebb jutottunk a szerdai nagy mérkőzéshez. Hétfőn a magyar válogatott újabb edzést tartott, ezúttal már villanyfényben, a Bernabeu-stadionban. A spanyolok hétfőn pihentek, s kedden könnyű erőnléti edzéssel fejezték be a felkészülést.

A Nemzetek Kupája elődöntő eredménye

A nagyrámú küzdelemben 2x15 perces hosszabbítás után: **Spanyolország—Magyarország 2:1 (1:1, 1:0)**. Szovjetunio—Dánia 3:0 (2:0) és így csapatunk a harmadik helyért mérkőzik Dániával, a döntőt a Szovjetunio és Spanyolország vívja.

Négy vidéki csapat csak egy pontot szerzett a fővárosban

Az NB I. tavaszi fordulójának befejezése után — ahol az FTC lett az első — a labdarúgó szurkolók figyelme most az NB I/B és az NB II. felé fordult. Meglátszott ez a nézőszámokon is. Az NB I/B utolsóelőtti fordulójában a kánikula ellenére is érdekesek, változatosak és küzdelmesek voltak a mérkőzések. És meglepetés is akadt. A Láng például megszerezte második győzelmét: az elcsoport felé gravitáló Nyiregyházi Spartacus-ot fektette kétvállra. Érdekes, hogy az otthonukban jól szereplő vidékiek közül négyen vasárnap összesen csak egy pontot tudtak összeszedni a fővárosban.

A bajnoki címért folyó versenyfutásban a Salgótarjáni BTC, Sajószentpéteren is imponáló fölényrel győzött és árvatle a vezetést az ózdiaktól. A jelekből ítélve az Ózd, a Sal. BTC, a Szombathely és valószínűleg a BVSC külön versenyt fut majd a bajnokságért.

GANZ-MÁVAG—OROSZ-LÁNY 3:2 (1:2)

Kőbányai út, 1500 néző, vezette: Temesvári. A vendégcsapat az I. féldíj 20. percében már 2:0-ra vezetett, de azután kifulladt. Góllövő: Balogh (2), Bánhegyi, illetőleg Pusztai és Szedlák (öngól).

MISKOLCI VSC—SZÁLLÍTÓK 3:2 (1:1)

Miskolc, 2000 néző, vezette: Balla B. Az I. féldíjben a vendégcsapat többet támadott. Szünet után a hazai együttes lelkes játékkal megérdemelten harcolta ki a győzelmet.

Góllövő: Csirmaz, Wertig (11-esből), Pocsai II. (öngól), illetve Csicsman (2).

DUNAÚJVÁROS—BUDAFOK 2:1 (0:1)

Dunaújváros, 2000 néző, vezette: Sós B. A minden részében jobb hazai együttes

megérdemelten győzött. Góllövő: Szigeti, Magasházi, ill. Sárdi.

EGYETÉRTÉS—SZÉKES-FEHÉRVÁR 2:0 (1:0)

Soroksár, 1500 néző, vezette: Vízahányó. A vendégcsapat lényegesen többet támadott, de a hazaiak eredményesen védekeztek és kínáló helyzeteket jobban kihasználtak. Góllövő: Horváth és Adány.

SALGÓTARJÁN—BORSODI BÁNYÁSZ 4:1 (3:0)

Sajószentpéter, 2500 néző, vezette: Lenkefi. A tervszerűbben játszó vendégcsapat ebben az arányban is megérdemelt győzelmet aratott. Góllövő: Sári (3), László, illetve Szócs.

SZOMBATHELY—MÁV ENYHÉD 4:0 (2:0)

Szombathely, 7000 néző, vezette: Bíróczki. A gólratörőben játszó hazai csapat megérdemelten győzött. A vendégek a II. féldíjben több nagy helyzetet kihagytak. Góllövő: Stolz (2), Varga, Molnár II,

LÁNG SK—NYIREGYHÁZA 3:1 (3:1)

Rozsnyai út, 800 néző, vezette: Borzási. A hazai együttes gyorsan vezetéshez jutott és jó játékkal megérdemelten győzött. Góllövő: Vég, Gabnai, Pánczél, illetőleg Bacskai.

A Szolnoki MÁV és a Pécsi Bányász vezet

KELETI CSOPORT

Egri Dózsa—Gyula	1:0
Bp. Előre—Kecsk. Dózsa	1:0
Jászberény—Bp. Spartacus	2:0
Nagybátony—Baglyasalja	3:0
Békéscsaba—Sz. MÁV	2:3

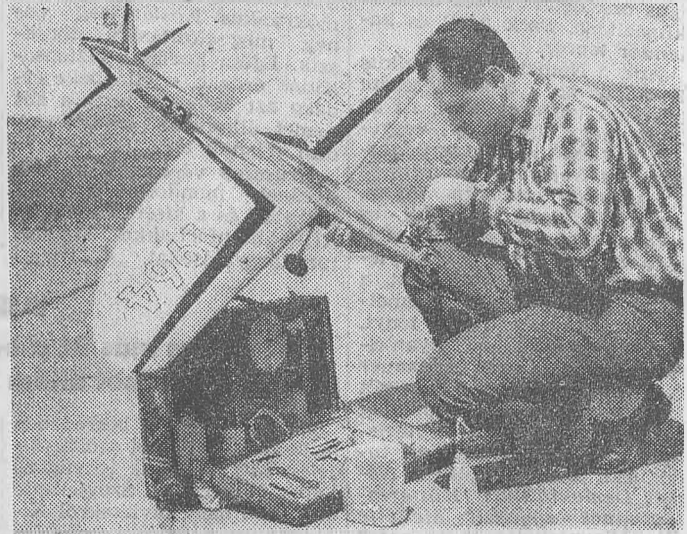
Szegedi VSE—Nyiregyháza 2:3 KISTEXT—Debr. Dózsa 2:2 Moln. MTE—Izzo 2:0 M. ányász—Kisterenye 1:1

1. Szoln. MÁV	15	9	2	4	28:15	20
2. Kecskemét	15	8	4	2	22:13	19
3. Jászberény	15	8	3	4	20:13	19
4. Békéscsaba	15	6	6	3	22:22	18
5. Egri Dózsa	15	7	3	5	21:17	17
6. Szolnoki MTE	15	7	3	5	22:20	17
7. Bp. Előre	15	6	4	5	15:14	17
8. Baglyasalja	15	6	4	5	15:23	16
9. Bp. Spartacus	15	6	3	6	26:15	15
10. Nyiregyháza	15	6	3	6	22:21	15
11. Kisterenye	15	6	5	23:25	14	
12. Nagybátony	14	5	6	3	12:10	13
13. Gyula	15	4	6	5	15:17	13
14. KISTEXT	15	4	7	2	22:26	12
15. V. Izzo	15	5	2	8	17:21	12
16. Szegedi VSE	14	5	6	2	24:11	11
17. Debr. Dózsa	15	1	9	5	10:20	11
18. Miskolci B.	15	3	3	9	18:31	9

NYUGATI CSOPORT

Pécsi BTC—Autóbusz	3:1
Veszprém—Pécsi VSK	4:1
Budai Spart.—Pécsi Bány.	2:2
ZTE—Kaposvár	1:1
Sz. fehérvár—Traktor	1:2
Pápa—Győri Dózsa	1:0
III. ker.—Mosonmóvár	5:2
Esztergom—K. Lombik	3:0
EVTK—Zalaeg. Dózsa	1:1

1. P. Bányász	15	8	5	2	27:18	21
2. K. Honvéd	15	6	8	1	14:7	20
3. Gy. Dózsa	15	8	4	3	26:15	20
4. Pécsi BTC	15	8	4	3	22:16	20
5. Pécsi VSK	15	7	4	4	26:16	20
6. Veszprém	15	8	2	5	30:23	18
7. III. ker.	15	7	3	5	28:17	17
8. Z.-eg. TE	15	7	3	5	24:21	17
9. Bp. Spart.	15	6	3	6	17:18	15
10. Esztergom	15	6	4	6	24:21	14
11. Traktorgy.	15	6	7	2	26:24	14
12. Pápa	15	7	1	7	26:28	14
13. M. TE	15	4	3	8	26:30	11
14. EVTK	15	4	3	8	12:11	11
15. Autóbusz	15	4	3	8	12:28	11
16. Z. Dózsa	15	1	7	7	12:25	9
17. K. Lombik	15	1	2	12	9:28	4

Műrepülőmodellező vilgbajnokságra készülnek a magyar modellezők. A versenyt június 28-tól augusztus 3-ig Budapesten a budapesti repülőtéren rendezik meg. Képünkön: dr. Egerváry Géza érdemes sportoló műrepülőgéppel.

Továbbjutott a Vasas a Közép-európai Kupában ASK Linz—Vasas 1:1 (1:0)

A linzi stadionban kétgólos előnnyel lépett pályára a Vasas az ASK elleni KK-visszavágóra. Szentmihályi, Mészöly és Sárosi nélkül ez volt a magyar együttes összeállítása: Varga — Nagy, Bakos, Ihasz — Liebhaber, Fister — Matesz, Machos, Kékési, Puskás, Farkas. A linziek a balhátvéd és a balszélső helyén változtattak: Kitzmüller — Trubrig, Linossi, Szabó — Blutsch, Strumberger — Liposinovic, Rürst, Chico, Sabetzer, Kontert összeállításban szerepeltek. A játékvezető az olasz Jonni volt.

Súlyos védelmi hibából a hazaiak mindjárt a második

percben megszerezték a vezető gólt Chico révén. Váratlan volt ez a gyors gól, meg is zavarta a Vasast, de aztán a budapesti együttes egyre jobban lehiggadt, mind veszélyesebben támadott, több helyzetet is kialakított, de az első féldíjben nem sikerült egyenlitenie. Puskás egy ízben a kapufát találta el. Szünet után a 12. percben Puskás közelről nagy gólt lőtt (1:1), és ezzel ismét két gólrá nőtt a Vasas előnye.

A Vasas tehát sikerrel jutott az első fordulón, következő ellenfele a jugoszláv Zselzsnycsar vagy a Slovan Bratislava lesz. A szarajevói mérkőzésen a jugoszláv csapat győzött 2:1-re.

Az MTK kiesett...

Spartak Sokolovo—MTK 1:1 (1:0)

Prágában harmincezer nézője volt a Spartak—MTK KK-mérkőzésnek. Az osztrák Schiller játékeztetése mellett a magyar együttes 0:1-es féldíj után 1:1 arányú döntelent harcolt ki.

SPARTAK: Kramerius — Kollár, Tichy, Táborcsky — Potmesi, Gura — Vesely, Mráz, Vojta, Masek, Dyba.

MTK: Kovalik — Keszei, Danszki, Jenei — Vasas, Kovács III. — Török, Kuti, Horváth, Halápi, Bödör.

Az első helyzet Bödör előtt adódott, aki áttemelte a labdát a kapus fölé, de a védők tisztázták. A hazaiak első támadása góllal végződött: kavarodás után Masek a lábuk között, nagy erővel a hálóba vágta a labdát (1:0). A gól után keményebb lett a játék, a bíró Vojtát és Jeneit figyelmeztette. A Spartak támadott, az MTK akcióiban nem volt elég erő. A 30. percben Halápi és Bödör helyet cserélt. A 40. percben

Török jól ugrott ki, de a kifutó kapus szögletre harított. A második féldíj veszélyes cseh-szlovák támadásokkal kezdődött, mégis a 11. percben egyenlített az MTK. Bödör Halápi szöktette, Halápi nagy erővel a kapu elé lötte a labdát, a ráfutó Török összezapott a kapussal, de a labda az MTK jobbszélsőjénél maradt, aki nyugodtan gurította hálóba (1:1).

A gól után ellaposodott a játék. A prágai csapat némi fölényben játszott, de inkább az MTK-nak adódtak helyzetei. A 30. percben Bödör, aztán Török, majd Horváth veszélyeztetett. A visszavágót Budapesten játsszák.

Kiesett a kupavédő

Az MTK és prágai Spartak visszavágó mérkőzés a Spartak Sokolovo 3:1 (2:0) győzelmével ért véget. A Spartak végül 4:2-es összgólaránnyal jutott tovább, az MTK kiesett.

Befejeződött a vízilabda-bajnokság első fordulója

Az FTC nyerte a vízilabda-rangadót

A vízilabda-bajnokság tavaszi fordulójának rangadóját, az FTC—Ú. Dózsa mérkőzést a Sportuszodában játsztatták.

Nagyszámú közönség előtt az első negyedben az FTC dr. Kárpáti négyméteresből elért góljával, 1:0-ás vezetéshez jutott. A második öt percben is a zöld-fehérek támadtak többet, és emberelőnyből Szívós újabb gólt szerzett (2:0). Néhány pillanattal később Felkai került a partra és Kusztos szépített (2:1). Ezután az Ú. Dózsa fegyverközött meg Kiss A. kiállításai miatt, de ezt csak a harmadik negyedben sikerült a zöld-fehéreknek gólrá váltaniuk. Kiss E. lövésével (3:1). A válasz egy szép Ú. Dózsa-támadás volt, melynek végén Hanák lőtt gólt (3:2).

A hajrában már egyik részről sem sikerült a kapuba juttatni a labdát, és végeredményben az FTC 3:2 (1:0, 1:1, 1:1, 0:0) arányban győzött.

További eredmények: Bp. Spartacus—OSC 3:3, Szolnoki Dózsa—Egri Dózsa 8:6, Bp. Honvéd—Csepel Autó 3:2, BVSC—Vasas 9:3.

A VÍZILABDA-BAJNOKSÁG I. FORDULÓJÁNAK VÉGEREDMÉNYE

1. Szoln. Dózsa	9	8	1	—	46:30	17
2. FTC	9	7	1	1	39:21	15
3. Bp. Honvéd	9	6	—	3	36:33	12
4. BVSC	9	5	1	3	33:26	11
5. Ú. Dózsa	9	4	1	4	26:22	9
6. Cs. Autó	9	2	4	3	25:23	8
7. Egri Dózsa	9	3	2	4	34:37	8
8. OSC	9	1	4	4	21:29	6
9. Bp. Spartacus	9	1	2	6	30:40	4
10. Vasas	9	—	—	9	28:59	—

Heti HIRADÓ

(SAJTÓSZEMLE)

Szerkesztő:

a szerkesztő bizottság

Kiadja:

47 Izsáczkó utca, 11. sz. emelet

Budapest V., Stélnai utca 8

Szklra Lapnyomda